

ЩЕ ТЕ НАКАРАМ ДА СЕ ВЛЮБИШ

МЮЗИКЪЛ

2000

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

Кристи

Пит

Ник

Ивънс

Лора

Алек

ПРОЛОГ

**Една нощ,
когато половината град спеше,
а другата половина дремеше пред телевизорите,
или се чукаше в спалните си,
или пиеше по баровете,
или ръсеше пари в бингозалите,
една нощ,
когато по улиците хвърчаха само линейки,
или полицейски коли,
или нощни таксита...
В един часа след полунощ,
когато първите тиражи на вестниците
излизаха от машините
с дъх на печатарско мастило,
на политически игри,
убийства и произшествия,
хороскопи,
прогнози за курса на долара
и прогнози за времето,
една нощ -
една обикновена за нас нощ,
една от шейсетте наши нощи
/ от два месеца насам/
ние пак се върнахме от акция...**

**Бяхме с маски на лицата и изглеждахме страшни.
Три пистолета и един Калашник.
Бяхме пребили един гаден тип.
Шестимата бяхме. Движихме се с джип,
откраднат от паркинг с помощта на пазача.
Никакво вълнение... Поредна задача.
Касата пробихме с кислородна дрелка.
Чакахме си шефа. Беше честна сделка.**

**Една нощ,
когато, както винаги, никой не ни видя,
а ако ни е видял, не посмя да се покаже
ако ни е чул,**

**не посмя да съобщи на полицията,
една нощ - когато никой не подозираше какво ще стане после,
една нощ -
помня датата й точна,
именно тогава всичко започна.**

Изоставено хале на края на града.

АЛЕК   Тръгвайте един по един. Аз ще изчакам шефа.
НИК   Порка ми се.
ЛЛЕК   Не сега.
НИК   Казах, порка ми се.
АЛЕК   Не обичам да повтарям.
НИК   Пит, дай бутилката.
ПИТ   Бутилката е в Кристи.
НИК   Кристи, дай бутилката.
КРИТИ   Не е в мен.
НИК   Къде е ?
КРИСТИ   Остана в джипа.
АЛЕК   Хайде, измитай се, Ник. Тръгвай първи!
НИК   Ти тръгвай, Алек. Аз ще изчакам шефа.
АЛЕК   Шефът ще дойде в три. Сега е един и десет.
ИВЪНС   Не очаквах да свършим толкова бързо.
НИК   Защо все ти оставаш с шефа?
АЛЕК   Знаеш защо.
НИК   Защо?
ПИТ   Не се заяждай, Ник. Такава е уговорката. Шефът се вижда само с Алек.
НИК   А защо само с Алек? Може ли някой да ми обясни защо само с Алек!
ПИТ   Алек ни събра, Ник. Алек ни свърза с него. Знаеш го, не се прави на паднал от небето.

НИК   Аз имам подозрение, че Алек не е чист. Аз отдавна имам подозрение, че Алек играе мръсна игра с шефа. КажИ ИвЪнс.

ИВЪН   Какво да кажа?

НИК   КажИ каквото ми каза.

ИВЪНС   Какво съм ти казал?

НИК   Не ти прави чест ИвЪнс.

ПШИТ   Не се заяждай, Ник. Всичко е точно.

НИК   Колко са мангизите?

АЛЕК   Знаеш колко са.

НИК   Не знам.

АЛЕК   Знаеш.

НИК   Да ги преброим заедно.

АЛЕК   Да ги преброим... Лора, преброй парите. Кристи, и ти!

ЛОРА   Слушам, шефе.

НИК   Не му викай “шефе”. Той не ни е шеф. Не съм гласувал да ми бъде шеф. Шефът е оня, дето още не съм му видял физиономията.

АЛЕК   Внимавай, Ник... На ръба съм. Ако не ти харесва, айде вкъщи при дебелия задник на жена ти.

НИК   На жена ми задника въобще не е дебел.

ИВЪНС   Жената на Ник е много готино парче, Алек.

АЛЕК   Чукал ли си я, ИвЪнс?...Остави ютията, Ник! Остави ютията, че ще те надупча на решето.

ПИТ   /крещи/Престанете! Престанете ви казвам! Идиоти! Кретени! Писна ми от вас!

ИВЪНС   Пит!

НИК   Какво му стана на тоя?

АЛЕК   Спокойно, Пит, спокойно...Колко са, Лора?

ЛОРА   30,000 долара шефе.

АЛЕК   Значи 20,000 за шефа - 10,000 за нас. Десет хиляди делено на шест колко прави, Лора?

ЛОРА   1,666 долара.

АЛЕК   Е, доволен ли си, Ник?

НИК   Дай ми ги сега.
ИВЪНС   Не може, Ник. Знаеш, че не може...Утре вечер.
НИК   Утре вечер съм зает. Няма ме.
ИВЪНС   Аз ще ти ги донеса. Хайде да тръгваме.
НИК   Ти тръгвай, аз ще остана последен.
ПИТ   Аз тръгвам! Хайде, Ник!
НИК   Не, Пит.
ПИТ   Тръгвай, Ник!
НИК   Чука ми се...Лора, ела.
ЛОРА   Не тука. Да вървим вкъщи.
НИК   Само след Алек.
ПИТ   Пак ли се заяждаш, Ник. Алек остава последен с Кристи.
НИК   Защо не останеш ти последен?Защо поне една вечер някой друг не остане последен, за да се срещне с шефа? Какво ще стане, ако някой друг остане последен? Предлагам тази вечер последен да остане Пит!

Всички мълчат.

Да гласуваме! Кой иска тази вечер последен да е Пит?

Мълчат.

АЛЕК   Нямам нищо против. А ти, Пит?
ПИТ   Какво мислят другите?
НИК   Аз казах - аз съм за Пит.
ИВЪНС   Шом Алек е съгласен, не възразявам.
АЛЕК   Лора?
ЛОРА   Готово, шефе.
НИК   Не му викай “шефе”.
АЛЕК   Кристи?
КРИСТИ   Дай му инструкции.

АЛЕК   Ти ще останеш с него. Обясни му точно какво да прави.
КРИСТИ   Да се покажа ли?
АЛЕК   Не. Стой както винаги в скривалището...Лора!
ЛОРА   Да, шефе.
АЛЕК   Тръгваме!
НИК   Тази вечер Лора е с мен, шефе.
АЛЕК   Добре, Ник.
НИК   Така те искам, Алек. Дай да те целуна. /целува го звучно в устата/.
АЛЕК   /избърсва се/ И с гумичка, Лора, само с гумичка.
ЛОРА   Естествено, шефе.
НИК   До утре вечер, шефе.

Прегръща Лора, оставя пистолета. Излизат.

ИВЪНС   Ник превъртя тази вечер...Има проблеми...Не съм му казвал нищо такова Алек.
АЛЕК   Какво?
ИВЪНС   Това, че те подозирам.
АЛЕК   Вече го забравих, Ивънс.
ИВЪНС   Не, аз наистина не съм му казвал нищо такова.
АЛЕК   Тръгвай.
ИВЪНС   Тръгвам.
АЛЕК   Пистолета!
ИВЪНС   Да.

Оставя пистолета. Излиза.

ПИТ   Ако кажеш, аз също тръгвам.
АЛЕК   Не. Вече е решено. Оставете с Кристи.
ПИТ   И какво правя?
АЛЕК   Тя ще ти каже.

ПИТ   Сърдиш ли се?
АЛЕК   Излишен въпрос... До утре вечер.

Оставя автомата. Излиза.

*

ПИТ   Имаш ли нещо против, ако изляза за малко?
КРИСТИ   Къде?
ПИТ   Срам ме е да ти кажа.
КРИСТИ   Излез.
ПИТ   Случайно да имаш сапун?
КРИСТИ   Случайно имам, но не се навивай.
ПИТ   Не се навивам.

Излиза.

*

КРИСТИ   **Тази нощ,
когато бях празна и студена
като бучка лед
във изпита чаша уиски,
като сънлива досада след креватна акробатика,
като изтърбушена утроба след пореден аборт,
тази нощ,
когато бях стара и гнила
като забравена есенна круша на клона,
покорно очакваща първия полъх на вятъра,
за да тупне в калта,
тази нощ,**

когато бе скучно и тъпо
като лекция на професор -
стар сладострастник
със криви крака
и изкуствени зъби,
като любов в кабинета му
срещу спасителна тройка на изпит,
тази нощ,
когато оня гаден мошеник отказа
да даде ключа на желязната каса
и лежеше - пребит, олигавен и жалък,
тази нощ,
една от шейсетте наши нощи
/ от два месеца насам/
когато ние пак се върнахме от акция
и никой не подозираше какво ще стане после,
тази нощ -
помня датата ѝ точна,
именно тогава всичко започна.

*

ПИТ   Готов съм.
КРИСТИ   Казах да не се навиваш.
ПИТ   Готов съм за инструкции.
КРИСТИ   Седни.
ПИТ   Сядам.
КРИСТИ   Шефът идва в три. Светва отвън с фаровете - две дълго, две
късо. Отговаряш по същия начин с батерията. Предаваш му
оръжието. Даваш парите. Заделя нашия пай - една трета.
Запомняш следващия адрес, ако има такъв. Ако няма - не
питаеш нищо.
ПИТ   Как изглежда?

КРИСТИ Не знам.

ПИТ Как не знаеш?

КРИСТИ Не съм го виждала.

ПИТ Значи през цялото време стоиш в скривалището?

КРИСТИ Да.

ПИТ Защо?

КРИСТИ За всеки случай. Тъй нареди Алек.

ПИТ И не си го видяла нито веднъж?

КРИСТИ Не съм любопитна.

ПИТ /изважда бутилка/ Ще пиеш ли?

КРИСТИ Уискито!.. Не те съветвам. Направо ти забранявам.

ПИТ Я, се махай.

КРИСТИ Дай го!

ПИТ /хваща ѝ ръката/ Пусни бутилката.

КРИСТИ Няма да пиеш...Не сега!

ПИТ /без да ѝ пуска ръката/ Имаме час и половина.

КРИСТИ Алек изрично забранява.

ПИТ Какво правите с Алек до като чакате?

КРИСТИ Различно.

ПИТ Любов?

КРИСТИ И това се случва.

ПИТ Нали си момиче на Иван?

КРИСТИ Бях.

ПИТ И на Николай?

КРИСТИ На Ник?..Това какво те засяга?

ПИТ Утрепва ми самочувствието. Май само с мен не си спала.

КРИСТИ Не си казал.

ПИТ Казвам.

КРИСТИ Не сега.

ПИТ Защо?

КРИСТИ Не съм в настроение.

ПИТ   Аз, обаче съм. Едва се сдържам.
КРИСТИ   Мога да ти помогна, щом до там си я докарал.
ПИТ   Помогни ми.
КРИСТИ   /кляка, посяга към ципа му/ Добре.
ПИТ   /блъсва я/ Не така.
КРИСТИ   Иначе няма да стане.
ПИТ   Тогава ще изляза за един час.
КРИСТИ   Къде?
ПИТ   Имам къде.
КРИСТИ   Не ме изнудвай. Няма да стане.
ПИТ   Добре... Съгласих се.

Мълчат.

КРИСТИ   Мислех, че си обратен.
ПИТ   Защо?
КРИСТИ   Лора ми каза.
ПИТ   От къде на къде?
КРИСТИ   Аз го свалям, вика, той се разсейва.
ПИТ   Лора не е мой тип.
КРИСТИ   Значи ти подбираш?
ПИТ   А ти?
КРИСТИ   Нямам възможност за такъв лукс.
ПИТ   От кога започна?
КРИСТИ   Кое?
ПИТ   Това.
КРИСТИ   Аха... Защо?
ПИТ   Питам да се намирам на приказки.
КРИСТИ   Зарежи я тая... Ти кога започна?
ПИТ   Доста късно.
КРИСТИ   На колко?

ПИТ На два̀сет и една.

КРИСТИ Сериозно?! Не може да бъде.

ПИТ Ти на колко си? Мога да те попитам, нали?

КРИСТИ На толкова.

ПИТ Два̀сет и една?

КРИСТИ Аха... В теб има нещо сбъркано.

ПИТ Има.

КРИСТИ То си личи.

ПИТ По какво?

КРИСТИ Някак чуждееш на групата.

ПИТ “Чуждея”? Доста интелигентна дума.

КРИСТИ С какво се занимаваш?

ПИТ С рекет, както виждаш.

КРИСТИ Иначе?

ПИТ Иначе?... Това интересува ли те?

КРИСТИ Питам да се намирам на приказки.

ПИТ Сериозно ли ме питаш?

КРИСТИ “Питам”... Пит... Пит - ам. От къде идва това твое име Пит?

ПИТ От Петър.

КРИСТИ Ти се казваш Петър?

ПИТ А ти?

КРИСТИ Красимира.

ПИТ Красимира - Кристи. Логично.

КРИСТИ Етимологията не е същата. Кристи отговаря на Христина.

ПИТ Какво е това “етимология”?

КРИСТИ Обичаш да се правиш на прост. Забелязала съм.

ПИТ А ти с какво се занимаваш иначе?

КРИСТИ Аз първа ти зададох въпроса.

ПИТ Бачкам.

КРИСТИ Къде?

ПИТ Където попадне. Напоследък в един сервиз... А ти?

КРИСТИ   Залъгвам се, че следвам.
ПИТ   Ти си студентка?
КРИСТИ   Да речем.
ПИТ   Къде живееш?
КРИСТИ   Нали знаеш адреса.
ПИТ   Знам го.
КРИСТИ   От кого?
ПИТ   Първо от Иван, после от Николай.
КРИСТИ   Ивънс и Ник са подляри.
ПИТ   Подляри са. Разказаха ми всичко с подробности.
КРИСТИ   Ивънс е педераст, а Ник - животно... Какво ти разказаха?
ПИТ   Че си машина за любов.
КРИСТИ   Според теб, каква съм?
ПИТ   Не съм проверил.
КРИСТИ   Провери тогава!
ПИТ   Сега ли?
КРИСТИ   Уплаши ли се?
ПИТ   Малко... Къде?
КРИСТИ   Зад сандъците.
ПИТ   Там не искам.
КРИСТИ   Защо?
ПИТ   Това е територия на Алек.
КРИСТИ   Добре... Къде искаш?
ПИТ   Отвън, на тревата.
КРИСТИ   Както кажеш.

Двамата излизат. Музика.

Влизат.

ДУЕТ НА КРИСТИ И ПИТ

КРИСТИ

Той почна плахо. Бих казала нежно.
Не бях го изпитвала нито веднъж.
Целуна челото ми, а после веждите,
а после очите ми. Какъв странен мъж!

ПИТ

Очите й бяха студени и празни -
две изпити чаши със бучки лед.
А устните - стиснати, за да ме дразни.
Тя беше един неодушевен предмет.

КРИСТИ

Не се ядоса. Не ме удари.
Даже разбрах, че изпитваше страх.
Внезапно дъхът му горещ ме опари
и аз / ужасно е ! / го пожелах.

ПИТ

Имах в началото подла амбиция
да я объркам и изнервя до край.
Не я съблякох. Не я хванах за циците.
Исках сама тя да ме пожелае.

КРИСТИ

Беше разтърсване. Като електричество.
Как ми се случи, сама не разбрах.
Остро ми каза в ухото: “Обичам те!”
И ме застреля. И аз умрях.

ПИТ

Лъжех, естествено, но бе интересно.
Тези шибани думи бях забравил съвсем.
И тогава се случи...Беше толкова лесно.
Можех вече да почна без проблем.

КРИСТИ

Но не започна...Не беше логично.
Не ме изяде. Не ме изпи.
Чух се да казвам: “Скъпи, обичам те!”
А той ми каза: “Спи, миличка,спи...”

ПИТ

Усетих я някак съвсем беззащитна
пред целия този наш груб мъжки свят.
А тя ненадейно впи пръсти в косите ми
и ме целуна по мокрия врат.

КРИСТИ

Тогава се случи...Аз се разплаках.
Бях истерична. Бях просто в несвяст.
Той се отдръпна, облегнат на лакът.
Аз виех, докато останах без глас.

ПИТ

Сама ме потърси. Сама ме намери.
Сама потопи ме във своята плът.
И аз се удавих. Без дух и материя.
Тогава се случи...Дойде мойта смърт.

КРИСТИ

Не бях го изпитвала. С никого. Никога...
А имах десетки мъже до сега.
Той тихо изстена. А после притихна.
Не знаех къде съм. Защо И кога.

ПИТ

Аз легнах по гръб и усетих небето -
а то беше краставо от звезди.
Тя сложи главата си върху сърцето ми
и ме довърши... И ме роди.

КРИСТИ

И ПИТ   **Свестихме се после. Абсурдни. Безгласни.**
Светът се обърна наопъки. Нов.
Тогава се случи туй нещо опасно
със елементарното име - Любов!

*

КРИСТИ   Я, какъв си бил!

ПИТ   Какъв?

КРИСТИ   Пусна ми бримка на чорапогащника.

ПИТ   Имаш един от мене утре вечер.

КРИСТИ   Да не си посмял да ми го дадеш пред другите.

ПИТ   Защо не? Това е идея.

КРИСТИ   Няма да го направиш, нали?

ПИТ   Страх те е от Алек?

КРИСТИ   Страх ме е от всички. Това, което се случи, няма да им хареса.

ПИТ   Че какво толкова се случи? Най обикновен секс.

КРИСТИ   Така ли мислиш?

ПИТ   Разбира се, че не мисля така.

КРИСТИ   А как мислиш?

ПИТ   Мисля, че те откривам едва сега... Тъпо се изразих, нали?

КРИСТИ   Не е тъпо. Дори е прекалено остро. Ще ни порежат, сигурна съм.

ПИТ   Защо си толкова сигурна?

КРИСТИ   Защото не може в шесторката да се оформя двойка. Всеки трябва да играе сам за себе си. Това е принципът на Алек.

ПИТ   Ние с тебе вече сме двойка, така ли?

КРИСТИ   Не сме и не можем да бъдем.

ПИТ   Не ме предизвиквай.

КРИСТИ   Пука ми.

ПИТ   Ще те накарам...

КРИСТИ   Какво ще ме накараш?

ПИТ   Ще те накарам да се влюбиш.
КРИСТИ   Глупости.
ПИТ   И после ще стане късно.
КРИСТИ   За какво?
ПИТ   Като болест е. Като лудост. Знаеш го, нали?
КРИСТИ   Не го знам. Ти знаеш ли го?
ПИТ   Знам го.
КРИСТИ   И как е?
ПИТ   Жестоко.
КРИСТИ   Би ли ми разказал.
ПИТ   За какво ти е?
КРИСТИ   Да го знам, ако ми се случи...Отдавна ли беше?
ПИТ   Преди десет години.
КРИСТИ   Разкажи ми го.
ПИТ   Наистина ли искаш да го чуеш?
КРИСТИ   Наистина.

РАЗКАЗЪТ НА ПИТ

**Преди десет години... Преди десет века
бях лудо момче, бях прочут китарист.
Свирех с моя оркестър във една дискотека.
Пубертета се кефеше и викаше :”Бис!”**

**Една вечер тийнейджърка, също тъй луда
се качи на естрадата и ума ми прибра -
смъкна полата, чорапите, блузата -
с голи гърди и със голи бедра.**

**Счупи китара и ме целуна,
а цвилеха долу, крещяха от кеф.**

**И после пристигна колата патрулна.
И почна мариз. Дойде някакъв шеф.**

**Когато излязохме сутринта от кауша,
бях страшно подут, със разпрано сако.
А тя до мене свирепо пушеше
и беше прекрасна, с насинено око.**

**Тя беше малка, но знаеше много.
Тя ме научи какво е любов.**

КРИСТИ Какво е любов?

ПИТ То е болест жестока.

Срещу нейния вирус няма серум готов.

КРИСТИ За пръв път ли ти беше?

ПИТ За пръв и последен.

КРИСТИ Тогава ли всъщност жената позна?

ПИТ Помня дивана... Прозорците ледени.

И на тавана две тъмни петна.

После изчезна...

КРИСТИ Къде?

ПИТ Не ми каза.

И после се върна.

КРИСТИ Кога?

ПИТ Един ден.

Аз бях полудял от любовна зараза.

Пребих я. Кресях: “Ожени се за мен!”

КРИСТИ Изчезна ли пак?

ПИТ Тя за мен се ожени.

Набъбна. Роди. Във детето се кле.
Призна, че детето не беше от мене.
Простих ѝ. Преглътнах. Детето приех.

Аз имах турнета. Пътувах и свирех.
Бях вързан с оркестъра като с въже.
Работех за хляба. А тя във квартирата
редовно приемала разни мъже.

КРИСТИ Преби ли я пак?

ПИТ Не, простих ѝ отново.

КРИСТИ Защо ѝ прости?

ПИТ От любов и от жал.

Но тя беше вече напълно отровена.
Заварих я с мъж и го ръгнах с кинжал.

КРИСТИ С кинжал?

ПИТ Слава богу, замахнах неточно.

В затвора тя нито веднъж не дойде.
Лежах две години. Излязох предсрочно...

КРИСТИ Къде е сега?

ПИТ Кой я знае къде.

КРИСТИ И още я търсиш? И пак ти е скъпа?

И щом я намериш ти пак си готов
да бъдеш със нея?

ПИТ Да, знам че е тъпо,
но няма друг начин. Това е Любов.

*

КРИСТИ Наближава три.

ПИТ   Искаш ли да се чупим?

КРИСТИ   Как да се чупим?

ПИТ   Заминаваме някъде. Изчезваме.

КРИСТИ   Къде, например?

ПИТ   Няма значение.

КРИСТИ   Ти будалкаш ли ме?

ПИТ   Будалкам те.

КРИСТИ   Избий си го от главата...С трийсетте хиляди долара?

ПИТ   Тях ги бях забравил. А защо не?

КРИСТИ   Всичко друго може да съм, но долнопробна крадла - никога.

ПИТ   Вече си го мислиш, нали... Ние какви сме? Не сме ли долнопробни крадци? Тези пари така и така вече веднъж сме ги откраднали.

КРИСТИ   Много добре знаеш, че не сме ги откраднали.

ПИТ   Ами! Не може да бъде!

КРИСТИ   Не се прави на идиот. Нас ни наемат да възстановим откраднатото, за което ни се плаща...Какво целиш с този тъп разговор?

ПИТ   Искам да ти разбера мотивите.

КРИСТИ   Мотивите за какво?

ПИТ   Защо участваш?

КРИСТИ   А ти защо участваш?

ПИТ   За да печеля. Така се печели добре. Само една акция - това е заплатата ми за една година. Плюс това е вълнуващо. Аз съм авантюрист. Обичам да се движа по ръба.

КРИСТИ   Ако се наложи, би ли стрелял?

ПИТ   Не знам.

КРИСТИ   Ти изобщо стрелял ли си някога по човек?

ПИТ   Не.

КРИСТИ   Значи работиш само с нож.

ПИТ   Не. Получих стрес.

КРИСТИ   От тогава?

ПИТ   От тогава.

КРИСТИ Как беше в затвора?

ПИТ Ще го опиташ лично. Няма да ти се размине.

КРИСТИ Сладур! Голям си сладур!

ПИТ Това покана за танц ли е? Искаш ли да повторим?

КРИСТИ Няма да бъде същото.

ПИТ Може да е по-хубаво.

КРИСТИ Не вярвам.

ПИТ С Алек как беше?

КРИСТИ Не задавай банални въпроси... Всички сте еднакви. Остава да ме запиташ с колко мъже съм се любила до сега.

ПИТ Това го знам.

КРИСТИ От кого? От това животно Ник?

ПИТ Не.

КРИСТИ От Ивънс?

ПИТ Не.

КРИСТИ Алек не ме е питал. Тогава - Лора. И какво ти е казала Лора.

ПИТ Никой не ми е казвал. Сам го знам.

КРИСТИ Какво знаеш?

ПИТ С колко мъже си се любила до сега. Не с колко си се чукала.

КРИСТИ Не е ли едно и също?

ПИТ Не е.

КРИСТИ С колко?

ПИТ Само с един.

КРИСТИ Така ли? И кой е той?

ПИТ Аз.

КРИСТИ Страхотно самочувствие имаш.

ПИТ Има защо, нали?

КРИСТИ / след пауза / Защо ме заплашваш?

ПИТ Не те заплашвам. Предупреждавам те. Ще те накарам да се влюбиш и после няма спасение.

КРИСТИ Страх те е, нали?

ПИТ От какво?

КРИСТИ От мене.

ПИТ Страх ме е. Ти си опасна.

КРИСТИ Нали още я обичаш?

ПИТ Обичах я. До преди половин час.

КРИСТИ / след пауза/ След половин час шефът ще дойде.

ПИТ Значи имаме време.

КРИСТИ Да, имаме време.

ПИТ Може ли да те целуна?

КРИСТИ Недей, няма време.

ПИТ Няма.

КРИСТИ Не мисли, че не искам.

ПИТ От къде си?

КРИСТИ Има ли значение?

ПИТ Няма.

КРИСТИ Предизвикваш ме към откровение, нали? Толкова ли си любопитен?

ПИТ Не ми е безинтересно.

КРИСТИ Какво те интересува?

ПИТ Всичко, което решиш да ми кажеш.

КРИСТИ Защо ти е?

ПИТ Не знам.

КРИСТИ Дай една цигара.

ПИТ Не съм те виждал да пушиш.

КРИСТИ Отказах ги.

ПИТ Да отворя ли уискито?

КРИСТИ В никакъв случай. Мога да ти се изповядам и без да пия.

ПИТ Искаш ли?

КРИСТИ Май, че да...Обаче го правя за пръв и последен път. Танто за танто.

РАЗКАЗЪТ НА КРИСТИ

Всъщност всичко започна така. Още бях ученичка.
Пишех дневник. Обичах момче от съседния клас.
Този дневник попадна във класния по физическо
и ме викна на разговор той след последния час.

И във спортната зала, на паркета, до коня със гривни
ме разголи до кръста, а аз вцепенена стоях.
Помня... Мръсни ръце. Потно теме. И устни противни.
И кръвта по бедрата ми... И след туй нечовешкия страх.

И това се повтори... Потрети... И цяла година
упражняваше той върху мене любовния спорт.
Мама нищо не знаеше. Татко пък беше в чужбина.
Бях във третия месец и не исках да правя аборт.

Ала той ме принуди и ми каза, че ще се оженим,
но понеже съм малка, ще изчакаме този момент.
После с лекаря, двамата, се потяха подред върху мене.
После - техен приятел, един стар и развратен доцент.

Мина време... Години... Но вече не лягах без чанта.
Който иска любов - скъпо трябва да си плати.
И разбрах, че в живота всичко е танто за танто.
Всъщност всички мъже са мръсници...

ПИТ

И аз ли?

КРИСТИ

И ти.

ПИТ

Колко искаш?

КРИСТИ

Не бързай?

ПИТ

Защо?

КРИСТИ

Нямаш толкоз валута.

ПИТ Значи туй е било един кратък пореден сеанс?
КРИСТИ Ти си пълен глупак! Замълчи поне в тази минута.
Дай ми малко надежда все пак. Дай ми някакъв шанс.

ПИТ Аз?! Крадецът! Престъпникът!

КРИСТИ Аз, долнопробната курва
тази приказка, знам, че ще има горчив послеслов,
но душата ми луда към тебе внезапно се втурва -
излъжи ме, но нека повярвам, че туй е Любов.

*

Шум на кола. Фарове.

КРИСТИ Шефът идва... Аз се скривам. Взема батерията и отговори на сигнала. После, както ти казах, предаваш оръжието и парите, получаваш една трета... И без излишни въпроси.

Кристи се скрива. Вратата на халето се отваря. Влиза тъмен силует с маска на лицето и куфарче в ръка. Приближава до Пит, разглежда го внимателно. Пит подава чувалчето с оръжието и куфарчето с парите. Маскираният прехвърля част от парите в своето куфарче. Гледат се продължително, без да говорят. Маскираният се обръща и излиза. Светват фаровете на колата. Колата потегля.

Тишина...

КРИСТИ Как мина?

ПИТ Нали видя?

КРИСТИ Видях.

ПИТ Винаги ли е маскиран?

КРИСТИ Винаги.

ПИТ Не виждам логика. Нали Алек го познава.

КРИСТИ Да.

ПИТ Защо тогава ще се маскира? Нали се среща единствено с него?

КРИСТИ Не мога да ти кажа. Не знам.

ПИТ Не ме лъжи.

КРИСТИ Не те лъжа.

ПИТ Как се запозна с Алек?

КРИСТИ Това разпит ли е?

ПИТ Извинявай.

КРИСТИ Време е да тръгваме...Първо тръгни ти.

ПИТ В кого остават парите?

КРИСТИ В мене.

ПИТ Защо?

КРИСТИ Така нареди Алек.

ПИТ Не съм чул такова нареждане.

КРИСТИ Каза ми го насаме.

ПИТ Добре...Аз тръгвам. До утре вечер.

КРИСТИ Пит!

ПИТ Кажи.

КРИСТИ Внимавай!..Като излезеш навън, свий веднага вдясно. Не излизай на пътя.

ПИТ Защо?

КРИСТИ Не знам. Имам предчувствие.

ПИТ Лека нощ, скъпа.

КРИСТИ Пит!

ПИТ Кажи.

КРИСТИ Какво ти има?

ПИТ Нищо, скъпа.

КРИСТИ Ти не ми вярваш, нали?

ПИТ Не ти вярвам...Това беше той, нали?

КРИСТИ Кой?

ПИТ Алек.

КРИСТИ / след пауза/ Да. Алек беше.

ПИТ   А шефа?

КРИСТИ   Няма никакъв шеф, Пит. И никога не е имало. Шефът е Алек.

ПИТ   Значи Алек прибира всичките пари? И лъже, че ги дава на някакъв измислен шеф?

КРИСТИ   Една трета дели с другите.

ПИТ   А ти?

КРИСТИ   Получавам още 10 процента за съучастничество.

ПИТ   Ти си мръсница.

КРИСТИ   Мръсница съм, Пит, но той щеше ме убие.

ПИТ   Кога?

КРИСТИ   Когато ме намери в скривалището. Бях се скрила да го наблюдавам. Ник ме накара. Тогава още бях с Ник...Само не ме бий, не понасям да ме бият.

ПИТ   Алек би ли те?

КРИСТИ   Не. Направо искаше да ме застреля...Плаках, молих го, клех се, че няма да го издам...Разбра, че е по-изгодно да ме направи съучастница. Така измамихме Ник.

ПИТ   И мене.

КРИСТИ   И другите

ПИТ   Какво правехте, след като всички си тръгнахме?

КРИСТИ   Алек ме пращаше да обиколя района. Да проверя дали някой не се е върнал...После стояхме още час за всеки случай...И после се прибирахме.

ПИТ   Заедно?

КРИСТИ   Да. Той ме изпращаше до квартирата с колата. Понякога се качваше горе, ако това те интересува.

ПИТ   Не ме интересува.

КРИСТИ   Чуках се с него механично...От страх...Алек е страшен човек.

ПИТ   А ти си подла. Предаваш ни един след друг, без да ти мигне окото.

КРИСТИ   Пит, аз те обичам.

ПИТ   Каква игра играеш, не разбирам.

КРИСТИ   Не е игра. С това игра не става.

ПИТ   Чупи се...Вземи си куфарчето.

КРИСТИ Нека вървим заедно.

ПИТ Тръгвай!

КРИСТИ Пази се. Той може да те причака. Не излизай на пътя...Утре вечер ще се видим. Обичам те, Пит.

Кристи тръгва.

*

ПИТ Тази нощ,
когато аз - едно долно ченге,
маскирано като бандит,
изиграх за пореден път своята роля
и когато Тя,
една долна курва
ми даде ценна информация
за обекта, когото следях от толкова време,
тази нощ,
когато тя си тръгна
малка и мръсна,
малка и хитра
опасна и малка
и може би влюбена
/между впрочем - съвсем безнадеждно/
може би влюбена в мен -
абсолютен циник,
безподобен играч,
фанатичен копой,
който
докопа ли своята жертва,
не я пуска,
докато не я задуши в смъртоносна прегръдка,

тази нощ,
когато жена ми
отдавна беше заспала
в широката спалня
с тапети на шарки
а синът ми,
ученик в трети клас,
хипнотично играеше електронна игра
на телевизора в хола -
стрелба с пистолет по излитащи патици,
тази нощ,
когато шефът отдел “криминален”
беше нощен дежурен
и ме чакаше да му докладвам,
в кабинета му -
стая пет на пет
с вехто бюро
и фотьойли с протрита дамаска,
тази нощ,
когато тя си тръгна
малка и мръсна,
малка и хитра,
опасна и малка
и може би влюбена в мен
/съвсем безнадежно/
тази нощ,
аз разбрах, че не съм вече същият,
че не съм вече Оня,
че не съм...
че изобщо не съм...
И така се уплаших!

**И си казах все пак,
че това ще е временно -
до след малко,
до след няколко часа,
до едно денонощие,
или най-много до другата нощ.**

*

**На другата нощ. Ивънс е дошъл първи. Нервно обикаля из халето.
Сигнал. Ивънс отговаря. Появява се Лора.**

ЛОРА   Ивънс, ти ли си?
ИВЪНС   За твоє съжаление аз!.. Гот ли беше?
ЛОРА   Кое?
ИВЪНС   Чукането, кое.
ЛОРА   Гот беше.
ИВЪНС   Къде е Ник?
ЛОРА   На майната си. Що питаш?
ИВЪНС   Щото жена му го търси тази сутрин при мен.
ЛОРА   И какво?
ИВЪНС   Знаеш, че е опасно. Знаеш, че Алек е забранил семейните да
отсъстват цялата нощ.
ЛОРА   Не е бил при мене цялата нощ. Чупи се още в два.
ИВЪНС   Сигурна ли си?
ЛОРА   Питай го като дойде.
ИВЪНС   И къде отиде?
ЛОРА   Да не съм му светила.
ИВЪНС   Лора?
ЛОРА   Кажи, Ивънс.
ИВЪНС   Къде е Ник?
ЛОРА   Ще дойде.

ИВЪНС Лора!
ЛОРА Аз
ИВЪНС Къде е Ник?
ЛОРА Оставих го вкъщи.
ИВЪНС Кога?
ЛОРА Преди един час. Под студения душ. Изтрезнява.
ИВЪНС Цял ден сте пили и сте се чукали?
ЛОРА И половината нощ.
ИВЪНС Гот ли беше?
ЛОРА Гот беше.
ИВЪНС Жена му звънила в полицията. Ако Алек разбере, ще те убие.
ЛОРА Пука ми от Алек. Нали видя, че Алек сам ме натика при Ник.
ИВЪНС И каква версия ще измислите?
ЛОРА Нали ти казах - пука ми.
ИВЪНС Ти май не си съвсем изтрезняла?
ЛОРА Искаш да ме чукаш ли,Ивънс?..Ела после.
ИВЪНС Няма да стане.
ЛОРА Знам.
ИВЪНС Какво знаеш?
ЛОРА Че няма да ти стане.
ИВЪНС Кой ти каза?
ЛОРА Кристи.
ИВЪНС Кристи е курва.
ЛОРА А аз?
ИВЪНС Ти не си.
ЛОРА Така ли? А каква съм?
ИВЪНС Змия. Студенокръвна и плъзгава.
ЛОРА Позна.
ИВЪНС Никога не знам какво мислиш.
ЛОРА И няма да узнаеш.
ИВЪНС Не ми и трябва.

ЛОРА Трябва ти.

ИВЪНС Айде, бе!

ЛОРА Ти си падаш по мене, нали?..Признай!

ИВЪНС Аз - по тебе? Ти нещо откачаш.

ЛОРА Ти откачаш... Ти си болен, Ивънс. Ти нещо не си в ред. Един ден ще те излекувам.

ИВЪНС И от какво съм болен?

ЛОРА Не физически. Психически си болен. Преживял си стрес със някаква жена и от тогава не можеш. Иначе всичко ти е на мястото. Един ден ще те оправя.

ИВЪНС Ник ли ти каза тези глупости?

ЛОРА Ник... Но аз да не съм сляпа.

ИВЪНС Аз Ник ще го убия. Ега ти подлеца. Не, аз Ник наистина ще го убия.

ЛОРА Не ставай смешен. Ник ти е първият приятел.

ИВЪНС Ник е голям мъж.

ЛОРА Само, че е луд.

ИВЪНС От време на време изкрива. Това му е от висилката.

ЛОРА Знам. Каза ми го. Дето паднал на главата си като направил двойно салто.

ИВЪНС На тренировка за олимпиадата.

ЛОРА Побърквал жена си от бой.

ИВЪНС Кой ти каза?

ЛОРА Той... Аз, вика, тая, мойта, я побърквам от бой. Колкото по я бия, толкова по ме обича.

ИВЪНС Не ми е казвал такова нещо.

ЛОРА Била му трета жена.

ИВЪНС Трета е. И е много секси.

ЛОРА Ти нали си съученик на Алек?

ИВЪНС Да. Съученици сме от гимназията.

ЛОРА Алек е по-луд от Ник, нали?

ИВЪНС Искаш да каже нещо против Алек, че да му го изпееш. Не с този номер. Змия си, опасна змия. Алек защо те разкара? Заради Кристи, нали?

ЛОРА Леке гадно! Мене никога никој не може да ме разкара, ако сама не поискам. Разбрали сме се, нали? Свободен избор.

ИВЪНС Точно така. Всяка за всички. Подред.

ЛОРА Ами ти какво правиш в тази въртележка?

ИВЪНС Чакам си реда.

ЛОРА Ами ето. Редът ти дойде. /слага ръка между бедрата му/

ИВЪНС Не ме пипай!

ЛОРА Проверявам те само, бе кретен!

ИВЪНС Нямам нужда от такива проверки.

ЛОРА Ивънс, ти ме шашваш! Не, най-сериозно ти казвам - ти направо ме уби... Нямам думи... Боже господи, от кога не съм срещала мъж, който се изчервява.

ИВЪНС Махни се от тук, ти казвам. Веднага се махни!

ЛОРА Може ли да те погаля по косата?

ИВЪНС По косата може... По-добре ми разтрий врата.

ЛОРА /разтрива го нежно/ Какво ти се е случило? Ще ми кажеш ли?

ИВЪНС Имаш пред вид това, дето Ник ти го е казал?

ЛОРА Да.

ИВЪНС И какво точно ти е казал Ник?

ЛОРА Че си преживял стрес с някаква жена и от тогава...

ИВЪНС Какво от тогава?

ЛОРА Мразиш жените.

ИВЪНС А да ги обичам ли?

ЛОРА Бил си влюбен, така ли?

ИВЪНС Глупости... Да речем... Не ми пипай ушите!

ЛОРА Няма... Ивънс... Кажи ми, де. Не се срамувай.

ИВЪНС Остави ми на мира ушите. Не понасям да ме пипат по ушите.

ЛОРА Само възглавничките... Виж колко са меки. Ти имаш великолепни уши, Ивънс.

ИВЪНС Това не съм го казвал даже на Ник, да знаеш.

ЛОРА Гроб съм.

ИВЪНС Ще те убия, ако го кажеш на някого.

ИВЪНС Няма. Бъди спокоен...Кога се случи това?

*

РАЗКАЗЪТ НА ИВЪНС

ИВЪНС На времето...

ЛОРА Кога?

ИВЪНС Във пубертета
бях влюбен до побъркване в една...
Играеше във Шекспир - Жулиета...

ЛОРА Актриса?

ИВЪНС Да... Убийствена жена.

Поглъщах жестовете ѝ. Гласът ѝ.
Очите. Нежният ѝ силует.
Спектакъла го гледах трийсет пъти
от единайсти стол на първи ред.

Вървах след нея като омагьосан.
Преследвах я. Нещастен. Малък. Сам.
Това изглежда страшно я ядоса
и тя ме спря веднъж, примрял от срам.

“Ей, малкия - ми каза - хайде чупка!”
Но аз стоях... Бе някакъв кошмар.
“Ще ви преследвам - казах ѝ - до дупка!”
А тя ми зашлеви един шамар.

Тя стана моя болест. Фикс идея.
Бях луд за връзване и за затвор
Пребиха ме веднъж. И то пред нея.

ЛОРА Кой?

ИВЪНС Ромео - оня нейният партньор.

ЛОРА Недей, ще ме разплачеш!

ИВЪНС Аз не плаках.

Не се обидих. Не изпитах страх.

И тайно след поредния спектакъл
на ъгъла до театъра висях.

И една нощ... Бе зима... Беше късно.

Излезе тя от барчето сама.

Невиждаща. Пияна. В мен се блъсна.

И каза ми: “Ела с мен у дома...”

В квартирата ѝ - студ... Свали палтото си.

И дънките. Бикините. Съвсем...

Разхвърляно легло. Афиши. Фотоси...

Гърдите ѝ... И гладкия корем...

За първи път ми беше. Бях изнервен.

А тя ми каза със усмивка зла:

“На оня педераст, на оня червей
ще му го върна тъпкано! Ела!”

Тя беше гадна. Дрезгава. Аз - гузен.

Съблече ме и седна върху мен...

ЛОРА И после?

ИВЪНС Нищо... Никакви илюзии...

Аз се разплаках. Жалък. Унизен.

А тя заспа. Захърка. Мили боже!

Това ли беше същата жена.

Завих с чаршафа потната ѝ кожа...

И ви намразих всички до една!

**Не я потърсих. Нищо не й казах.
Да я убия даже бях готов.
Тя любовта ми срещна със омраза,
а аз омразата й - със любов.**

**Омъжи се за него. Деградира.
Разведе се. Пропи се... И не спря.
Напусна. Почна да проституира
и една нощ загадъчно умря.**

ЛОРА Умря ли?

ИВЪНС Да... Прочетох в един вестник.

**От наркотици, пишат... Може би...
Престанаха да търсят други версии.
Но аз твърдя, че оня я уби.**

**Така, че за любов не ща да чуя.
Благодаря за тоз урок суров.
Извърщам се и отвратено плюя,
когато чуя думата “любов”!**

ЛОРА Ивънс...

ИВЪНС Кажи... Но без коментар.

ЛОРА Няма коментар... не намираш ли, че ние с тебе доста си приличаме?

ИВЪНС Може ли да ми оставиш ушите на мира?

ЛОРА Извинявай.

ИВЪНС И по какво си приличаме с тебе?

ЛОРА По началото. Тръгнали сме по един и същи начин.

ИВЪНС Любовта ли имаш пред вид?

ЛОРА Любовта.

ИВЪНС   Любав няма, обаче, нали?
ЛОРА   Разбира се, че няма... Любавта е самонавивка. Кратко душевно грипче.
ИВЪНС   Но със сериозни усложнения, нали? Тебе къде те удари?
ЛОРА   В бърбреците... После в мозъка и сърцето. За това, ако усетиш, че ти се запушва носа и ти се насълзават очите, вземай мерки навреме.
ИВЪНС   Ти така ли правиш?
ЛОРА   Вече нямам нужда. Имам абсолютен имунитет.
ИВЪНС   От кога?
ЛОРА   Отдавна. Много отдавна.
ИВЪНС   За това очите ти са винаги сухи, нали?
ЛОРА   Винаги.
ИВЪНС   А сега?
ЛОРА   И сега.
ИВЪНС   Каза, че сме тръгнали по един и същи начин, така ли?
ЛОРА   Така.
ИВЪНС   Не ти ли се говори?
ЛОРА   Не особено.
ИВЪНС   И все пак... Друг път няма да ти се случи.
ЛОРА   Няма.
ИВЪНС   Тогава опитай.
ЛОРА   Отвикнала съм. Няма да се получи.
ИВЪНС   Ако искаш, можеш да ме хванеш за ушите.
ЛОРА   Много си мил...Имаш ли кърпа?
ИВЪНС   /слага кърпа на носа й/ Духай.
ЛОРА   Мерси... Беше ученик от XI клас. Тогава аз бях в IX.

РАЗКАЗЪТ НА ЛОРА

Колко го обичах, Боже господи!

Мъж във тяло, във лице - момче.

Беше пич до мозъка на костите.
Беше страшно готино парче.

Първият ми беше. И си вярвах -
цял живот ще бъде само той.
После - две години във казармата...
Чаках. Пиших му писма безброй.

Уволни се... Гарата. Перона...
“Миличък!” “Я, трай, не говори!”
После ме замъкна във вагона.
В тоалетната. На две на три.

Нямах нищо против щом ме иска,
щом за мене беше зажаднял.
Някой вънка дръжката натиска.
Той - пиян. А аз - като парцал.

Свърши в мен, а после ме отблъсна...
Няма да забравя този ден.
“Я, да се разкараш, курво мръсна!
С колко си се чукала без мен?”

Ходех като псе след него... Беше
друг човек. Циничен и жесток.
Мъкнеше мадами и крещеше:
“Гледай! Туй ще ти е за урок!”

Бременна, едва не хвърлих топа.
Казах му, а той ми се изсмя:
“Нямам нищо общо с твоята копеле!

Махай се,оправяй се сама!”

ИВЪНС   **И роди ли?**

ЛОРА   **Да.**

ИВЪНС   **Какво?**

ЛОРА   **Момиче.**

Без баща... Комшиите... Позор!

**“Вън от къщи!” - би ме истерично
татко ми - военен с чин майор.**

ИВЪНС   **Бебето къде е?**

ЛОРА   **Не е бебе.**

Три годишно вече е почти.

ИВЪНС   **Аз не знаех... Значи е при тебе?**

ЛОРА   **Купиха го... Бог ще ми прости.**

ИВЪНС   **Как? Продаде го?**

ЛОРА   **Подписах договор -**

да не го потърся до смъртта.

Среден пръст - това е моят отговор!

На! на тази курва - любовта!

*

Влиза Ник.

НИК   **Само двамата ли сте?**

Не му отговарят.

Вие какво?... Сваляте ли се? Давай, Ивънс, давай моето момче.

ИВЪНС   **Ник, жена ти те търси. Звънила в полицията.**

НИК   Обадих ѝ се по телефона - няма проблем... Онова говедо Алек още го няма, както виждам. /към Лора/ Какво си се вкиснала такава?.. Ивънс, тази вечер Лора е твоя. Отстъпвам ти я... Ох, адски ме боли глава.

ИВЪНС   Искаш ли една ампула аналгин?

НИК   Срежи ми я.... /на Лора/ Ето ти ключовете. Изпрах си слиповете и ги оставих да съхнат в банята. Взех едни твои от гардероба. Дантелени. Виж!/ разкопчава панталона си/ Ха сега де, пак сме се надигнали!

ИВЪНС   Дръж се прилично, Ник.

НИК   Какво?! /хили се/ Какво каза?

ИВЪНС   Казах да се държиш прилично. Тук има дама.

НИК   На кого говориш? Не разбрах!

ИВЪНС   На тебе говоря.

НИК   Я, повтори, не чух добре.

ИВЪНС   Казах да се държиш прилично в присъствието на дама. Закопчай си копчелъка!

НИК   И коя е дамата? Ти ли?

ИВЪНС   Не ме предизвиквай, Ник.

НИК   Защото друга дама освен тебе тук не виждам. Тук има една пачавра. Значи дамата си ти. Обърни се да ти го начукам!

Ивънс неочаквано се хвърля върху него. Ник го перва по лицето. Ивънс пада , надига се, хвърля се отново като смешно размахва ръце. Ник се хили, имитира самоотбрана, получава един удар в гърдите, хваща главата на Ивънс и му разбива носа с коляно. Ивънс изревава от болка, а Ник се вцепенява, защото Лора е опряла в гърба му дулото на пистолет.

ЛОРА   Ако мръднеш, ще те убия! Знаеш това, нали?

НИК   Знам... Зареден ли е?

ЛОРА   Зареден е.

НИК   Гръмни да видим!

Лора вдига пистолета, гръмва във въздуха и веднага го опира в гърба му.

ЛОРА Ивънс!

ИВЪНС /плачейки/ Остави го, Лора.

ЛОРА Стани и му удари един юмрук в зъбите.

ИВЪНС /мълчи/

ЛОРА Ивънс!.. Един юмрук в зъбите, казах. Иначе ще го убия... Чу ли, Ивънс!

ИВЪНС Чух. /става/

ЛОРА Хайде!

Ивънс се приближава до Ник. Вторачва се в лицето му.

НИК Хайде, Ивънс! Удари ме!

ЛОРА Какво го гледаш, мекотело толкова. /гръмва втори път/

НИК Удари ме, Ивънс. Тя ще ме убие..

ИВЪНС Добре... Дай ми малко време.

Ивънс замахва, но вместо да удари Ник, избива пистолета от ръката на Лора, събаря я на земята и започва свирепо да я рит.

ИВЪНС Змия!.. Гадна, плъзгава змия!

НИК Спри, Ивънс! Спри!.. Ще я убиеш! Спри ти казах!

Хваща го и го тръшва на земята. Взема пистолета.

Това е пневматичен пистолет, бе глупак. Няма патрони, не разбра ли, бе... Няма никакви патрони... Хайде, стани! Стани, приятел!.. Стани... Как ти е носа? Извинявай, ама ти ме нападна първи... , кучко, спечелих ли баса? Петстотин долара в брой, още сега!

Лора става накуцвайки.

Малък експеримент, Ивънс! Малък експеримент, момчето ми... Много те обичам, ще знаеш. Няма начин, викам си, няма начин Ивънс да ме предаде заради една курва... Всички жени са курви, Ивънс. И змии! Коварни и гадни змии, както съм ти казал. /на Лора/ Иди и се измий вълка! И нито дума на онова говедо Алек!

Лора излиза.

Спечелихме баса, Ивънс! Половината за тебе... Не вярва! Казвам й - Ивънс е готов на всичко заради приятеля си. Каквото и да му кажа, каквото и да направя. Хайде на бас, вика, че ще го накарам да те пребие от бой. Как ще стане тази работа, викам, той има пилешки мускули, извинявай, Ивънс. Дай ми, вика, един пистолет и ще видиш...

ИВЪНС Тя е една нещастница, Ник. Тя е една малка, мръсна нещастница.

НИК Ей, какви ги дрънкаш! Я се стегни!

ИВЪНС Изглежда я ритнах в корема.

НИК Нищо й няма... Как ти е носа? Я, дай да видя.

ИВЪНС Ох!

НИК Не хруци. Значи не е счупен - знам как да удрям. Трябва да се научиш да се биеш, от кога ти говоря.

ИВЪНС Ти си голям мъж, Ник! Супер си!

НИК Дръж се за мен, приятел. С мен няма да пропаднеш.

ИВЪНС Може да й е станало лошо... Да проверя ли?

НИК Остави я! Жена и куче не се съжالياват, запомни го от мене. Съжалиш ли жена или куче, загубен си!

ИВЪНС Знам.

НИК Знаеш, ама не знаеш. Християнска душица си ти.

ИВЪНС Ти биеш ли я?

НИК Коя?

ИВЪНС Жена си?

НИК   Бий да те уважават и обичат.
ИВЪНС   Къде е първата ти жена?
НИК   Защо питаш?
ИВЪНС   Никога не си ми споменавал.
НИК   Някой път ще ти кажа.
ИВЪНС   Кажи ми сега.
НИК   Нали не обичаш да слушаш гадости.
ИВЪНС   Толкова ли е гадно?
НИК   Гадно е.
ИВЪНС   Каква беше тя?

РАЗКАЗЪТ НА НИК

**Беше капка кристална. Беше ангел небесен.
Пианистка. Изгряваща млада звезда.
Беше цвете в хербарий. Нецелуната. Девствена.
С дълги руси коси и очи резеда.**

**Колективно ни водиха на концерт със отбора.
И момчетата дремят... А тя свири Шопен.
После аз се качих и пред всичките хора
я целунах и казах: Тез цветя са от мен!"**

**Аз открих телефона ѝ и звънях непрекъснато.
Настоявах и молех... И веднъж тя склони.
Във едно кафене я погалих по пръстите...
И забравих за всичките други жени.**

**Беше сякаш от лед. Беше твърда костилка.
Пълен пас! - Кариерата пред любовта.
После... Гадният случай... Аз играх на висилка...**

Двойно салто... И паднах. И си счупих врата.

И във спортната болница тя дойде неочаквано
със цветя, портокали и пакетчета чипс.

На леглото ми седна. Изведнъж се разплака
и дори ме погали по мръсния гипс.

Като куче ми мина. Но приключих със спорта.
Станах втори треньор. Зъл, отчаян и лош.
Тя сама ми предложи... И печат във паспорта.
Брак... И първа целувка през брачната нощ.

За пръв път я съблякох... Статуетка от фарфор.
Обладах я. Болеше я. Не по моя вина.
Просто нямаше опит, но имаше дарба
и от тука нататък стана страшна жена.

“Хайде, скъпи - ми казваше - нямам търпение.
Цял ден свиря и мисля за твоята плът!”
Беше мое съкровище, мое творение
и ми даваше мира чак след третия път.

Една нощ не се върна... Откачих. Обикалях
из града като луд... Беше дяволски студ.
А на другия ден ме извика кварталният.
После в моргата... Гледам - лежи нейният труп.

А до нея - друг мъж... Задушили се двамата.
Във колата се чукали. В един частен гараж...
Ауспухът работел и таковал им мамата...

Диригент. С две деца. Мъж от нейния бранш.

Този ангел небесен! Тази капка кристална?!

Казва, господ създал е човека от кал.

Щом е тъй, то жената е двойно по-кална.

Към жена и към куче - никаква жал!

*

Алек е влязъл незабелязано.

АЛЕК   Прав си, Ник! /ръкопляска/

НИК   /постепенно се самонавива/ Ти защо подслушваш?.. Кой си ти!
Кой си ти, изобщо! Ти ли ще ми казваш прав ли съм или не съм
прав! Кой си ти, бе, кажи кой си!

АЛЕК   Кой съм аз ли?.. Ако не знаеш - да ти кажа.

НИК   Хайде, кажи ми! Кой си ти? От къде на къде си се
провъзгласил за шеф?

ИВЪНС   Лора нещо се забави, ще ида да видя.

НИК   Стой тук, Ивънс!

АЛЕК   От днес да те няма! Изчезваш!.. И ако изпееш нещо в
полицията, ще ти запуша устата завинаги.

НИК   Не бързай, приятел. Първо ще си уредим сметките.

АЛЕК   Ще ги уредим, но пред всички... Влез, Лора!

Лора влиза.

Той ли те би?

ИВЪНС   Не той. Аз я бих.

АЛЕК   Той ли?

ЛОРА   Той.

АЛЕК   Защо я би, Ивънс?

ИВЪНС   Съжалявам, нещо ми стана. Превъртях.

АЛЕК   Ела насам!

Ивънс тръгва покорно.

НИК   Стой тук, Ивънс!/на Алек/ Ако имаш нещо да му казваш, ще го кажеш първо на мене.

АЛЕК   Ела ти тогава.

НИК   Не, ти ще дойдеш. /изважда нож/

АЛЕК   Хвърли ножа...Хвърли ножа, защото ще те убия.

НИК   Айде, бе!

Замахва. Алек с трениран каратистки удар се превърта и с крак му избива ножа. Взема го и го хвърля на Лора.

АЛЕК   Дръж!

Дебнат се. Ник опитва две последователни боксови крошета. Алек ги отбива със сгънати лакти. Във стойката му личи професионалистът. Ник издебва момента и успява да се вкопчи в Алек. Физически е по-силен и го събаря на земята, ляга отгоре му и започва да го души. Алек забива опънатите си пръсти в лицето му. Ослепелият Ник изкрещява от болка. Алек го преобръща и с два саблени удара го довършва. Ник притихва.

ИВЪНС   Уби ли го!

АЛЕК   /запъхтян/ Можеш да провериш.

ИВЪНС   Ник...

НИК   /изохква/ Вратът... Това говедо ми счупи врата.

АЛЕК   Лайняр! Нож ще ми вади. /плюе/ Счупи ми един зъб.

Влиза Пит. Държи се сякаш нищо не се е случило.

ПИТ   Наложил се да закъснея. Всички ли сме тук?

АЛЕК   Без Кристи.

ПИТ   Къде е Кристи?

АЛЕК Няма да дойде. Защо питаш?
ПИТ Парите останаха у нея.
АЛЕК Взех ги.
ПИТ Кога?
АЛЕК Снощи.
ПИТ /след пауза, равнодушно/ Значи ще делим още сега?
АЛЕК Първо трябва да вземем няколко важни решения... Седни, Пит. Лора, и ти.... Ивънс, ела насам.
ИВЪНС Ник не е добре, Алек.
АЛЕК Нищо му няма.
ИВЪНС Вратът му е счупен. На старото място, сигурно.
АЛЕК Ник!
НИК /мълчи/
АЛЕК Как ти е врата?
НИК Не знам.
АЛЕК Завърти си главата наляво... А сега надясно. До край, до като изпука... Нищо ти няма. Вратът ти е дебел, няма страшно.
НИК Колко зъба ти избих.
АЛЕК Нито един, като се изключи едно парче от кътника.
ИВЪНС Лора, как ти е коремът?
ЛОРА Пометнах поредното копеле и го изхвърлих на боклука.

Изкикотва се. Това е знак, всички да почнат да се смеят.

НИК /хили се/ Ивънс, носът ти в ред ли е?
ИВЪНС Запушен е.
НИК От кръв ли?
ИВЪНС От сополи.

Още по-бурен смях. Облаците са се разсеяли.

ПИТ   Започвам да се чувствам неудобно. Само на мене нищо ми няма... Алек?

АЛЕК   /през смях/ Кажи, Пит?

ПИТ   /смеейки се/ Колко мангизи ще делим тази нощ?

АЛЕК   Нали знаеш. Десет хиляди.

ПИТ   Защо само толкова?

АЛЕК   Как защо? Другите двайсет нали снощи ги връчи на шефа.

ПИТ   Не, Алек. Снощи шефът не дойде.

АЛЕК   А къде са тогава двайсетте хиляди?

ПИТ   В тебе.

АЛЕК   В мене?!

ПИТ   Да, в тебе. Снощи ги връчих на тебе.

АЛЕК   Сигурен ли си?

ПИТ   Никакъв шеф няма, Алек, защо да се лъжем. Ти прибиращ двете трети, нали?

Мъртва тишина...

НИК   Отдавна го подозирах, Пит.

ИВЪНС   Алек, това не е вярно, нали?

ЛОРА   Вярно е. Аз отдавна го знам.

Напрегната пауза.

ИВЪНС   Кажи нещо, Алек. Кажи, че това не е вярно.

АЛЕК   Вярно е, Ивънс.

НИК   Ти си гадно, лъжливо копеле. Дължиш ни най-малко сто хиляди долара.

АЛЕК   По-кратко, Ник. Стой на мястото си, да не ти се случи нещо. И ти, Пит! Всички по местата си! /изважда пистолет/ Не мърдайте, защото ще ви размажа мозъците един по един... Така... Имате претенции, нали? И какви са вашите претенции? Мога ли да ви попитам кой ви нае? Кой ви издири? Кажи, Ивънс!

ИВЪНС   Ти.

АЛЕК   Защо те наех?

ИВЪНС   Защото сме съученици.

АЛЕК   А така! Защото сме съученици. Защото се знаем от десет години. Ти си мой човек, Ивънс... А защо наех Ник? Заради тебе, Ивънс. Защото ти го препоръча. Защото Ник бил голям мъж, така ли беше?

ИВЪНС   Така беше.

АЛЕК   А тебе, Пит?

ПИТ   Мене?

АЛЕК   Тебе, тебе. Защо те наех?

ПИТ   Не знам. Случайно.

АЛЕК   Не беше случайно... Имам човек в полицията, Пит. Той те препоръча. "Лежал е в затвора, вика, опит за убийство, но иначе, вика, е пич, човек на честта, може да се разчита на него, ще го намериш в бар "Ренесанс". Помниш ли, Пит, как се запознахме?"

ПИТ   Това не се забравя, Алек.

АЛЕК   Точно така... А тебе, Лора, как те наех?

ЛОРА   Ти дойде на адреса ми. Още не мога да си обясня кой ти го даде.

АЛЕК   Първото ти гадже... Служихме заедно в казармата, легло до легло. Всяка вечер ми четеше писмата ти и си умирах от кеф. "Тази жена се чука под път и над път, му викам, затова ти пише всеки ден."

ЛОРА   Ти нарочно си го озлобил против мене... Гадняр!

АЛЕК   Злобата поддържа живота, Лора. Злобата те спаси да не нагълташ хапчетата, нали?.. Така ли е?

ЛОРА   /мълчи/

АЛЕК   Така е.

ПИТ   А Кристи?

АЛЕК

Кристи легна с мен срещу сто долара и получи триста. Трябваше ми професионалистка, Пит. Хладнокръвна и опитна професионалистка... И така, да обобщим. Защо събрах точно вас? По какъв признак?.. По признака на омразата. Трябваша ми хора, които мразят. Хора, на които им се повръща от парфюмната смрад на любовта. Хора, които са се нагълтали с единствено спасителното лекарство в този заразен свят - омразата. Единствено омразата ще спаси света! Защо? Защото любовта прави индивида слаб и безволев, а омразата му дава сила и енергия.

АРИЯ НА АЛЕК ЗА ОМРАЗАТА

Любов - изтъркана фраза.

Този свят се крепи на омраза.

**Ще оцелееш, ще се опазиш,
не, когато обичаш, а когато мразиш.**

Христос е лековерен, Христос е книжен:

Каква глупост - "Обичай своя ближен!"

**Твоят ближен те ближе с отровен език,
в ушите ти съска, плюе ти в лицето.**

**Вместо да бъдеш жалък мъченик -
юмрук в зъбите, нож в сърцето.**

Любов - изтъркана фраза.

Този свят се крепи на омраза.

**Ще оцелееш, ще се опазиш,
не, когато обичаш, а когато мразиш.**

Животът един е - друг живот няма.

Напразни илюзии, велика измама.

Даже Бог е наказал праотеца Адам.

Права е змията - курва е Ева.

**Всеки за себе си. Всеки сам
върху тази земя - лайняна делва.**

**Любов - опасна зараза.
Този свят се крепи на омраза.
Ще оцелееш, ще се опазиш
не когато обичаш, а когато мразиш.**

*

- ПИТ Дължиш ни едно обяснение, Алек. Защо беше маскиран снощи?
- АЛЕК От два месеца скъсах с шефа, Пит. Шефът съм вече аз.
- НИК Защо не ни каза?
- АЛЕК Има ли значение?
- НИК Има.
- АЛЕК Не ви казах в интерес на конспирацията. Аз сам издирвам обектите. Следя графика на придвижването им. Разузнавам обстановката. Аз върша цялата подготвителна работа. Поръчките ги приемам лично аз.
- ПИТ А оръжието?
- АЛЕК Вече е мое. Купих го с мои пари. Наемът за това хале плащам аз. Аз поемам всички разноски и две трети от риска, за това вземам две трети от парите. Не е ли справедливо?.. Който не иска, може да се чупи.
- НИК Първо да си уредим сметките.

Алек изважда пари.

- НИК Колко са?
- АЛЕК Знаеш колко са. Десет хиляди долара. Отказвам се от моя дял - делите на пет. На човек по две хиляди... Така става ли?
- ПИТ Става.
- АЛЕК Лора? Някакви претенции?

ЛОРА Нямам претенции, шефе.
АЛЕК Ивънс?
ИВЪНС Ник, какво ще кажеш?
НИК От тук нататък без мен. За такива малки удари не се хващам.
АЛЕК Очертава се един голям удар... Един много голям удар.
НИК За колко?
АЛЕК В момента го проучвам... Минимум пет милиона.
НИК Сигурен ли си?
АЛЕК Абсолютно.
НИК Тогава за нас половината.
АЛЕК /след пауза/ Добре... на вас 2 и половина, значи на човек по 250 хиляди.
ПИТ Кристи броим ли я?
АЛЕК Броим я.
ПИТ Защо я няма още?
АЛЕК Болна е.
ПИТ Кога ще бъде ударът?
АЛЕК Другият четвъртък. Сборен пункт - тук в 21 и 30.
НИК Кой е обектът?
АЛЕК Това - един час преди акцията. Заедно с подробна разработка за действие на всеки.
ИВЪНС Доверие ли ни нямаш Алек?
АЛЕК Такива са правилата на играта... Тръгваме един по един... Лора, тази вечер ти с кого си?
ЛОРА Тази вечер съм с Ивънс, шефе.

Тръгват.

*

**ПИТ Когато запалих колата
“Форд мондео” на шест години,**

докарана от Австрия,
от един мой приятел за три хиляди долара
и “Форд мондеото”
прекоси светофара
на сто метра от службата,
където ме чакаше моят началник
в кабинета си - пет на пет,
с вехто бюро
и фотьойли с протрита дамаска,
когато прекосих светофара
с цел да направя поредната докладна
за предстоящия удар
и после да свия по булеварда наляво
за вкъщи,
където жена ми
дремеше пред телевизора,
а сина ми
бе арестуван във своята стая -
наказан за тройката по математика,
когато прекосих светофара,
само на сто метра от службата,
аз внезапно,
кой знае защо
/ и до днес не разбирам това/
кой знае защо
отбих на първата пряка
и подкарах колата към онзи адрес,
който имах отдавна,
но не бях...
но не бях посещавал нито веднъж.
Асансьорът изскърца болезнено

и потегли нагоре,
натоварен от моята гузна...
да кажем... любов,
или може би не това,
не любов...
а служебна разведка.

*

КРИСТИ Когато предната нощ
той ме причака със джипа
и му дадох парите,
и той ме доведе до тук,
до тази квартира
/ 200 долара на месец/
гарсонiera - стая и кухня
на осмия етаж,
панел в казармен комплекс
и когато той влезе със мен, както винаги
и ме начука -
привично и грубо,
без дори да свали панталона си,
през металния цип,
и аз - изранена от болка
търпеливо го чаках да свърши,
застрахована с хапче,
прехапала устни,
имитираща страст,
и когато от мен се надигна
студен и опасен,
подозрително мил,

лицемерно приветлив
и замахна...
и окото ми / лявото / се затвори от удара
и разбрах, че той беше разбрал,
беше всичко разбрал
и бе взел вече своето решение,
и когато си тръгна
с асансьора изскърцал от тежкото тяло,
хищното тяло,
което познавах изцяло
като изключим кутията -
тази на черепа
и това, което е скрито във нея,
и когато си тръгна...
аз останах най-послед със себе си
и със Него,
със моя единствен,
със моя внезапен,
със моя... да кажем... любим.
И лежах цяла нощ
и цял ден
със торбичка лед на окото
и с опасната мисъл за него...
И тогава звънецът
внезапно и плахо изстена...

*

На вратата.

ПИТ   Ей! Здравей!
КРИСТИ   / опитва се да затвори /

ПИТ / слага крак на вратата / Ще ме пуснеш ли да вляза?
КРИСТИ Няма да те пусна.
ПИТ Има ли някой при тебе?
КРИСТИ Има.
ПИТ Мъж?
КРИСТИ Да.
ПИТ Ще го убия.
КРИСТИ Добре. Изчакай го на входа, ще ти го пратя.
ПИТ След колко време?
КРИСТИ След един час.
ПИТ Много е.
КРИСТИ Сега започваме.
ПИТ Изгони го.
КРИСТИ Платил си е предварително.
ПИТ Колко?
КРИСТИ Триста долара.
ПИТ Ще ти дам триста и петдесет.
КРИСТИ Дадено... Влез.

В стаята на Кристи.

ПИТ Къде е?
КРИСТИ Кой?
ПИТ Клиентът.
КРИСТИ В тоалетната.
ПИТ Какво ти има на окоето?
КРИСТИ Подхлъзнах се на улицата.
ПИТ Защо не дойде тази вечер?
КРИСТИ Алек ми плати предварително.
ПИТ Искаш ли да остана?
КРИСТИ Защо дойде?

ПИТ Не знам... Да остана ли?
КРИСТИ Както решиш.
ПИТ Ще остана.
КРИСТИ Цялата нощ.
ПИТ Не... Имам два часа.
КРИСТИ Защо само два часа?
ПИТ Някой ден ще ти кажа.
КРИСТИ Искаш ли да се любим?
ПИТ Искам.
КРИСТИ Тогава се съблечи.
ПИТ Къде е банята?
КРИСТИ Вляво.
ПИТ / излиза, връща се / А клиентът?
КРИСТИ Няма ли го?
ПИТ Няма го.
КРИСТИ Пусна ли тоалетното казанче?
ПИТ Да.
КРИСТИ Значи си е отишъл.
ПИТ По какъв начин?
КРИСТИ По каналния ред.
ПИТ Стар виц.
КРИСТИ Но хубав.
ПИТ Вземам един душ и идвам... /излиза/

*

**КРИСТИ Не трябваше да ме накара да се влюбя.
Не трябваше, не трябваше, не трябваше.
Разбрах, любовта ще ме погуби,
но цялото ми същество се радваше.**

**Не трябваше да ме накара да се влюбя
на болката с последните остатъци.
Изскубна с пръсти пръстите на другите,
оставили по мене отпечатъци.**

**Не трябваше да ме накара да се влюбя.
Не трябваше. Разбрах. Съпротивлявах се.
Не трябваше. Не исках. Беше лудост.
Учудвах се. Презирах се. Надявах се.**

**Не трябваше да ме накара да се влюбя.
Не трябваше. Не трябваше. Не трябваше.
Предчувствах - любовта ще ме погуби,
но цялото ми същество се радваше**

*

Следващата вечер. Пред вратата.

ПИТ   Ще ме пуснеш ли?
КРИСТИ   Няма да те пусна.
ПИТ   Защо?
КРИСТИ   Не бива две вечери поред.
ПИТ   Чакаш ли някого?
КРИСТИ   Може би Алек. Не искам да те завари тук.
ПИТ   Ти си негова собственост, така ли?
КРИСТИ   А ти искаш да ме направиш твоя собственост, така ли?
ПИТ   Ще ме пуснеш ли?
КРИСТИ   Не.
ПИТ   Тогава сбогом. /Гръгва/
КРИСТИ   Сбогом.

Долу на входа. Пит пали цигара. Гледа нагоре към прозореца на Кристи, където силуетът ѝ е изрязан на светлия квадрат.

**ПИТ   Любовта се надвеси и увисна косъм
от прозореца горе в единайсет без осем.**

**Ще политне ли долу слепешком през перваза
или в стаята пак ще се върне с омраза.**

**Любовта се надвеси. И внезапно се случи.
Аз отдолу я чаках и скимтях като куче.**

**Тя фиксираше мен. Тя с ръка ме посочи.
Като ястреб се стрелна и към мен се насочи.**

**Ужас! Нейният клон не успях да прекърша.
Изкълва ми сърцето, превърнато в мърша.**

*

Отново на вратата.

ПИТ   Ще ме пуснеш ли?

КРИСТИ   Защо се върна?

ПИТ   А ти защо застана на прозореца?

КРИСТИ   Не бой се, нямам намерение да скачам от там заради тебе.

ПИТ   Жалко.

КРИСТИ   Защо?

ПИТ   Помислих, че страдаш.

КРИСТИ   За това, че се разделяме?

ПИТ   Разделяме ли се?

ПИТ   Нали ми каза сбогом?
КРИСТИ   До колкото си спомням, ти първи го каза.
ПИТ   Не може да бъде.

Осветлението на стълбището угасва

КРИСТИ   Запали автомата.
ПИТ   /запалва го/ Окоето ти е по-добре от снощи.
КРИСТИ   Пак ли имаш два часа?
ПИТ   Този път три... Ще ме пуснеш ли?
КРИСТИ   Добре, но без интимности.
ПИТ   Без.
КРИСТИ   Обещавах ли?
ПИТ   Обещавам.
КРИСТИ   Влез тогава.

В стаята. Пит веднага я награвва.

КРИСТИ   Ей, нали обеща?
ПИТ   Не мога да се сдържа.
КРИСТИ   Налага се. Няколко дена ще бъдем на любовна диета.
ПИТ   Защо?
КРИСТИ   В цикъл съм... Пусни ме!
ПИТ   Слушам.
КРИСТИ   Ще стоим и ще си говорим. Може ли?
ПИТ   Може.
КРИСТИ   Имам палачинки. Мое производство.
ПИТ   Дай ги насам... Алкохол имаш ли?
КРИСТИ   Само биричка.
ПИТ   Биричка - биричка.
КРИСТИ   Свириш ли още?

ПИТ Не.

КРИСТИ Донеси си утре китарата.

ПИТ Каниш ме и утре?

КРИСТИ Май не ти се идва повече като разбра, че съм болна.

ПИТ Напротив. Непрекъснато мисля за тебе.

КРИСТИ Лъжи ме. Приятно ми е да го слушам.

ПИТ Много хубава палачинка.

КРИСТИ Обичаш ли я още?

ПИТ Коя?

КРИСТИ Жена си.

ПИТ Коя жена?.. Аз не съм женен.

КРИСТИ Бившата си жена... След затвора виждал ли си я?

ПИТ Не.

КРИСТИ Имаш ли постоянно гадже?

ПИТ Не.

КРИСТИ Лъжеш, но звучи много хубаво.

ПИТ Наистина нямам.

КРИСТИ Тогава защо трябва да си тръгнеш след три часа?

ПИТ Някой ден ще ти обясня.

КРИСТИ Обясни ми сега.

ПИТ Не му е дошло времето.

КРИСТИ Приятно ми е да те гледам като ядеш.

ПИТ Алек идвал ли е?

КРИСТИ Звънна по обед, но не му отворих.

ПИТ Защо?

КРИСТИ С Алек приключих...И изобщо приключих.

ПИТ С кое?

КРИСТИ С вас... Не ме чакайте повече.

ПИТ След шест дена е големият ни удар... По 250 хиляди на човек.

КРИСТИ Какво ще ги правя тези 250 хиляди.

ПИТ Ще си купиш апартамент, например. Четиристаен.

КРИСТИ И какво ще ги правя тези четири стаи?

ПИТ Ще се омъжиш.

КРИСТИ За кого?

ПИТ За някого... Животът е пред теб.

КРИСТИ Мога да ги използвам за друго.

ПИТ Например за какво?

КРИСТИ Ще регистрирам фирма за компаньонки. Ще наема три момичета.

ПИТ Защо три?

КРИСТИ Четвъртата ще бъда аз. Ще ми бъдеш постоянен клиент. С 50 процента намаление и без право на избор.

ПИТ Само с тебе?

КРИСТИ Именно. Много съм ревнива, ще знаеш.

ПИТ И аз.

КРИСТИ Обичаш ли ме?

ПИТ Така се оказва.

КРИСТИ Много ли?

ПИТ Натам вървят нещата.

КРИСТИ Тогава помогни ми да изчезна.

ПИТ Къде?

КРИСТИ Където и да е... Искам да приключа. Алек няма да ме остави да се чупя безнаказано.

ПИТ С какво ще се занимаваш?

КРИСТИ Ще видим... Но не с мъже.

ПИТ Защо?

КРИСТИ Не мога да си представя друг мъж до мене.

ПИТ Друг мъж?

КРИСТИ Освен тебе.

ПИТ Наистина ли?

КРИСТИ Ще ме целунеш ли? Но само целувка.

Пит я целува. Тя отговаря страстно на целувката.

КРИСТИ На никого не позволявам да ме целува в устата. Само на тебе.

ПИТ Обичам те.

КРИСТИ Кажй го пак.

ПИТ Обичам те.

КРИСТИ Пак.

ПИТ Обичам те.

ПИТ Обичам те... Обичам те... Обичам те...

Като във филм. Като във мелодрама.

КРИСТИ Обичам те във този свят циничен.

Шест милиарда и във него - двама.

ПИТ Обичам те...

КРИСТИ Каква банална фраза.

Обичам те...

ПИТ Каква бездънна бездна.

КРИСТИ Обичам те сред толкова омраза.

ПИТ Небесна. Земна. Слънчева. И звездна.

КРИСТИ Обичам те... Внезапно. Невъзможно.

Моментно. Еднократно. И безчетно.

ПИТ Обичам те. Църковно. И безбожно.

Невероятно и хилядолетно.

*

На другата вечер. На вратата.

КРИСТИ Този път с колко часа разполагаш?

ПИТ Цялата нощ.
КРИСТИ Как така?
ПИТ Имаш ли нещо против?
КРИСТИ Това в калъфа автомат ли е?
ПИТ Китарата.
КРИСТИ А, да... Влез.

Влизат в стаята.

ПИТ Чакаш ли някого?
КРИСТИ Реших да си взема изпита по органична химия.
ПИТ Това е похвално.
КРИСТИ Почти като в лош театър... Не ме целувай.
ПИТ Какво ти има?
КРИСТИ Нищо особено.
ПИТ Тази вечер си странна.
КРИСТИ Така ти се струва... Събуй се, ще ти дам чехли.
ПИТ На кого са?
КРИСТИ Твои... Днес ги купих. Бъди спокоен, старите чехли ги изхвърлих... Ще вземеш ли душ?
ПИТ Изкъпах се преди малко.
КРИСТИ Къде?
ПИТ Вкъщи.
КРИСТИ Ти къде живееш?
ПИТ Някой ден ще ти покажа.
КРИСТИ С кого живееш?
ПИТ Сам.
КРИСТИ Купих ти халат. Облечи го, ако ти харесва.
ПИТ Харесва ми.
КРИСТИ Сготвила съм леща. Обичаш ли?
ПИТ Любимата ми манджа.
КРИСТИ Вино? Бяло или червено?

ПИТ   Ти какво предпочиташ?

КРИСТИ   Аз съм вечеряла... Ти яж, аз ще си довърша въпроса от конспекта.

Пит яде. Кристи чете, легнала на дивана, без да го гледа.

ПИТ   Ей!

КРИСТИ   Нахрани ли се?

ПИТ   Искам още. Страхотна готвачка си.

КРИСТИ   А жена ти?

ПИТ   Коя жена?

КРИСТИ   Твоята.

ПИТ   Искаш да кажеш - бившата.

КРИСТИ   Искам да кажа - настоящата.

ПИТ   /след пауза/ Не те разбирам.

КРИСТИ   Не беше необходимо да ме лъжеш.

ПИТ   Как разбра?

КРИСТИ   Звъннах по телефона.

ПИТ   И кой се обади?

КРИСТИ   Момченцето ти.

ПИТ   От къде ми имаш телефона?

КРИСТИ   От Алек.

ПИТ   Значи Алек е бил при тебе? Чукахте ли се?

КРИСТИ   / с внезапна истерия/ Мръсник... Подлец...

Удря го с възглавницата по главата, както е седнал на масата. Пит стоически не мърда от стола.

Махай се!..Изчезвай! Изчезвай още сега!.. Махай се, бе!
Ставай обличай се и да те няма!.. Изчезвай... И тук повече да не си стъпил! Изчезвай! Моментално изчезвай от живота ми!

Тръшва се на дивана. Плаче... Пит мълчаливо сваля халата, обува

обувките си. После палтото.

ПИТ   Мразиш ли ме?
КРИСТИ   Мразя те.
ПИТ   Не ме мразиш.
КРИСТИ   Мразя те.
ПИТ   Не ме мразиш.
КРИСТИ   / надига се, спокойно/ Добре, не те мразя! Но ще се опитам..
ПИТ   Какво?
КРИСТИ   Ще се опитам да те намразя.
ПИТ   А аз какво да направя?
КРИСТИ   Същото.
ПИТ   Няма да е лесно.
КРИСТИ   Знам... Измитай се.

Пит излиза.

КРИСТИ   **Да опитаме да се намразим.
Моментално. Без глас и звук.
Със любов беше всеки наказан.
Предостатъчно беше. До тук.**

**Като ябълка да обелим
любовта и да я изядем.
Във stomасите да я смелим
и отровени, да умрем.**

**Да опитаме да се намразим.
Безвъзвратно. Навреме. До край!
Всеки – със своя разум.
Всеки – със своя пай.**

**Сутринта да се събудим
хладнокръвни, умни и зли.
Бяхме болни и бяхме луди.
Няма вече. Хич не боли.**

Любовта ни... Последен спазъм

**във ковчега. И пълен мрак.
Да опитаме да се намразим.
И дано да се влюбим пак.**

На вратата.

КРИСТИ   Кой е?
ПИТ   Аз.
КРИСТИ   Защо идваш?
ПИТ   Намрази ли ме?
КРИСТИ   Намразих те. А ти?
ПИТ   Не успях.
КРИСТИ   Нямахте те три вечери.
ПИТ   Трите вечери стоях долу на входа.
КРИСТИ   Да видиш дали ще ме посети някой друг?
ПИТ   Да.
КРИСТИ   Хайде, чупи се.

Затваря. Пит остава вън. След малко Кристи отваря.

КРИСТИ   Защо си още тук?
ПИТ   Искам да ти обясня...
КРИСТИ   Влез...

Пит влиза.

                  Казвай!
ПИТ   Не съм те лъгал в нищо. Просто премълчах.
КРИСТИ   А цялата тази сърцераздирателна история? Лежал ли си в затвора?
ПИТ   Да.
КРИСТИ   И онази мадама съществува?
ПИТ   Да.

КРИСТИ И дискотеката? И твоите турнета? И мъжете в квартирата й? И ножа, дето си наръгал някого заради нея?.. Всичко това е вярно, така ли?

ПИТ Вярно е.

КРИСТИ Кога се ожени пак?

ПИТ Преди осем години.

КРИСТИ Хубава ли е?

ПИТ Хубава е.

КРИСТИ Детето на колко е?

ПИТ На осем. Тя първо го роди и тогава се оженихме.

КРИСТИ По задължение?

ПИТ По любов.

КРИСТИ Много жени обичаш едновременно... Нали каза, че и първата обичаш?

ПИТ Обичам я.

КРИСТИ И втората?

ПИТ И нея я обичам... Бях току що излязъл от затвора, а тя току що беше завършила гимназия.

КРИСТИ Хайде тръгвай си?

ПИТ Не искам.

КРИСТИ Защо започна тази игра с мене?

ПИТ Така се получи. Не подозирах до къде ще стигнем.

КРИСТИ Аз така не мога. Върви си.

ПИТ Искам да ти обясня...

КРИСТИ Не ми обяснявай.

ПИТ Ти ме амбицира. Исках да те предизвикам. Да те накарам...

КРИСТИ Да ме накараш да се влюбя. Каза ми го вече. И успя! Сега си доволен, нали? И тържествуваш.

ПИТ Не.

КРИСТИ О, тогава може би страдаш!

ПИТ Да.

КРИСТИ Защо?

ПИТ Защото и ти ме накара да се влюбя.

КРИСТИ   Нали има кого да обичаш?

ПИТ   Обич е едно, а любов - друго.

КРИСТИ   И каква е разликата?

ПИТ   Обичта е осъзнатост, а любовта - лудост. Обичта може да се обясни, а любовта е необяснима.

КРИСТИ   И сега какво?

ПИТ   Не знам... Исках да ти обясня.

КРИСТИ   Нали е необяснимо?

ПИТ   Необяснимо е... Да си тръгна ли?

КРИСТИ   Остани... / след пауза / Три дни бях като луда.

ПИТ   Взе ли изпита?

КРИСТИ   Отложих го. Три дни не излязох от къщи.

ПИТ   Защо?

КРИСТИ   Чаках да дойдеш.

ПИТ   Ако знаех, щях да се кача.

КРИСТИ   И аз, ако знаех... Поне да ти бях дала ключа, но имам само един. Да извадя ли дубликат?

ПИТ   Не.

КРИСТИ   Всичко е безнадеждно, нали?

ПИТ   Безнадеждно е.

КРИСТИ   Какъв е смисълът тогава?

ПИТ   Може би именно в това.

КРИСТИ   Че няма смисъл?

ПИТ   Да.

КРИСТИ   Смисълът е в това, че няма смисъл? Пълен абсурд... И какво от тук нататък? На къде? На никъде.

ПИТ   Не мога да си забраня да мисля за тебе.

КРИСТИ   И аз... Обречени сме, нали?

ПИТ   Но сме други... Поне аз вече не съм същият.

КРИСТИ   Това ще ни остане за утеха.

ПИТ   Кога?

КРИСТИ   Един ден, когато няма да дойдеш, защото аз няма да те чакам.

ПЕСЕН НА ДВАМАТА

Ей, ужасно човече. Ей, любимо човече.

Тази луда любов откъде се довлече?

Тази нищо и никаква. Тази чисто случайна.

Устремена за никъде. Необмислена. Тайна.

Бяхме непробиваеми. Прелъсти ни без време.

Бяхме трезви. Залитнахме от пияния шемет.

Връхлетя ни внезапно. Изневиделица.

Тази луда любов, тази бяла виелица.

Зарази ни. Оплете ни във метастази.

Смъртоносна. Обречена. Бог да ни пази!

*

Последна вечер.

ПИТ Аз съм.

КРИСТИ Влез!

ПИТ Бързам.

КРИСТИ За къде?

ПИТ За акцията. Забрави ли? Тази нощ.

КРИСТИ Нали ти казах, че няма да дойда. Приключих с групата.

ПИТ Добре... Чакай ме тук.

КРИСТИ Кога?

ПИТ Като свършим. Тази нощ е големият удар. Моят голям удар.

КРИСТИ Влез за малко... Какъв удар?

ПИТ   Алек се е подготвил да оберем една банка.
КРИСТИ   А ти?
ПИТ   Няма да му позволя.
КРИСТИ   Не си въобразявай. Няма да го разубедиш.
ПИТ   Не смятам да го разубеждавам - нито него, нито останалите...
                  Ще ги арестувам.
КРИСТИ   Ти?!
ПИТ   Аз и колегите.
КРИСТИ   Ти!.. Ти си ченге?
ПИТ   Да.
КРИСТИ   Ти си ченге?.. Лъжеш ме, нали?
ПИТ   Не те лъжа.
КРИСТИ   От кога си ченге?
ПИТ   Отдавна... Три години след затвора.
КРИСТИ   И защо си ченге?
ПИТ   Как защо? Ченгето не е ли професия? Или за тебе “ченге” е
                  мръсна дума?.. За къде се обличаш?
КРИСТИ   Ще дойда с тебе.
ПИТ   Няма страшно. Нищо няма да ми се случи.
КРИСТИ   Дай ми ключа!

Пит заключва вратата отвън. Кристи започва яростно да блъска нея.

ПИТ   Ще се върна, бъди сигурна. Няма страшно, чакай ме тук!

ИНТЕРМЕДИЯ

Да удушим любовта!

Да я обесим!

Да я стиснем за гърлото – звук да не издаде:

с голи ръце

или със въже (от багажника на колата например),

с кабела на телефона,

с колана на панталона,

с ластика на бикините –

каквото имаме подръка, няма значение –
важен е резултатът...

Ако още е жива,
ако още диша –

да ѝ пуснем кръвчицата (Твойта кожа! Маmicата ти! Ще ни
разваляш кефа! Ще ни объркваш! Ще ни обсебваш! Луди полудяхме!
Изчезна ни посоката, нямаме яснота и прегледност! Муха в окото!
Бълха в ухото! Кърлеж в петата! Бръмбар в главата! Щури
пощуряхме, драка такава – разкъса ни дрехите! Проби ни защитните
ризи! Синдром на имунна недостатъчност, изгубихме си имунитета!
Рискуваме си авторитета! Затова бъди проклета,

любов!

Любовище!!

Чудовище такава!!!)

Ще ти пуснем кръвчицата

с ножче за бръснене,

пила за нокти,

стъкло от бутилка

или кухненски нож –

с каквото ни попадне

и където попаднем:

в тънките вени на китките

или направо в гръцмуля,

но най-добре да уцелим аортата под сърцето,

или в нежната шия.

(Върху шията ще се насочим, ако бутилката е твърде дебела,
пилата е тъпа, а ножът назъбен – тогава направо със зъби, с кътници
(ляв и десен), така е по-безболезнено, особено когато се любим с нея и
тя не усеща и го мисли за ласка и не се съпротивлява особено...)

... Ако въпреки всичко –

погребана вече,

заровена яко в земята

с един кубик пръст и четвърт тон камък

във вид на плочи (от тези, които закупихме за облицовка на
вилата),

ако въпреки всичко

тя разрови въпросната тежест

със сгърчени пръсти

и покаже главата си грозна

със изцъклени зеници

и след туй измъкне гърдите си голи,

и торса,
и ханша,
и бедрата си гладки,
и накрая – големите палци на двата си крака,
и се изправи,
и почне да ходи,
и тръгне да търси убийците (нас!),
вампирясала, страшна и дива
(като в екшън, гледан наскоро),
ако тръгне към нас,
ако влезе внезапно в спокойния дом,
във уютната спалня със леглото, свободно от нея,
или в хола, където сме теле-задрямали,
или в кухнята, където консумираме тиквички с чесън –
ако влезе внезапно, повтарям,
вампирясала, страшна и дива,
оголила двата си кътника
(ляв и десен)
с цел да засмуче кръвта ни
от нашите вече тлъстеещи шии
и да впръска любовна зараза
(отровна зараза),
когато сме вече написали епиталамии,
изрисували натюрморти
и изпели реквиеми
за нейната окончателна кончина –
ако влезе внезапно – потретвам –
вампирясала, страшна и дива,
и оголи двата си кътника,
точно когато се любим
(не с нея, естествено),
точно когато се любим
хладнокръвно, потентно и мускулно,
със привичен оргазъм и сигурен сън след това,
похъркващи леко и гърбом –
ако влезе внезапно – за четвърти път питам –
вампирясала, страшна и дива,
тогава какво?...

Тогава...

Незабавно,
светкавично

трябва да действаме!
Нужен е кол!
Остър и дървен!
(Така пише във старите книги.)
Ако нямаме кол подръка,
отчупваме крак от стол,
крак на писалищна маса,
крак на статив
или крак на пиано,
може даже крака на леглото (ако е дървен)...
И когато Тя връхлети върху нас,
забиваме кола (крака) право в сърцето ѝ!
Обаче
точно трябва да се прицелим –
до сантиметър,
най-много до два милиметра отклонение
се допуска,
ако ръцете ни все пак треперят...

И тогава?...

Тогава (предполагам, защото не съм го изпитал, само въпросния екшън съм гледал),
тогава
Тя ще закреши,
ще завие.
ще се сгърчи,
ще оголи челюсти,
ще се сбръчка постепенно
като стар пергамент
и ще пламне,
ще изгори,
ще утихне във купчинка пепел...

Е, тогава – спокойно!
Опасността е преминала.
Може да викаме дърводелеца
да поправи щетите.
И освен това – внимание!
да не забравим
прахосмукачката!!!
(В никакъв случай с метла).
С прахо/пепело/смукачката значи

**трябва прецизно,
до шушка,
до атомче,
до електрон,
до милимикрон
да изсмучем купчинката пепел,
защото (СПОКОЙНО!)
иначе има опасност
да си посипем главите със нея.**

Същата нощ. Халето. Ивънс сам. Влиза Ник.

НИК   Как си, Ивънс?
ИВЪНС   Зле.
НИК   Страх ли те е?
ИВЪНС   Имам лоши предчувствия.
НИК   Няма страшно, малкия. Нали съм с тебе.
ИВЪНС   Ник...
НИК   Кажки.
ИВЪНС   Това е за последен път, нали?
НИК   Няма грешка.
ИВЪНС   Какво смяташ да правиш после?
НИК   Кога?
ИВЪНС   Като вземеш 250 хиляди.
НИК   Повече ще бъдат, Ивънс.
ИВЪНС   Как повече?
НИК   Ще видиш.
ИВЪНС   Ще вземеш от парите на Алекс?
НИК   Тоя път делим по равно.
ИВЪНС   Той ще те убие.
НИК   Или аз него.
ИВЪНС   Не ми отговори на въпроса.
НИК   На кой въпрос?

ИВЪНС   Какво ще правиш после?
НИК   Ще си построя къща, Ивънс. И ще си завъдя дечурлига. Жена ми не ще да ражда. Защо да правим бедняци в тая шибана гарсонiera... А ти?
ИВЪНС   Аз?... Ако имам 250 хиляди?
НИК   1 милион, Ивънс.
ИВЪНС   1 милион?!
НИК   Гарантирам.
ИВЪНС   Е, ако са 1 милион, тогава работата е друга.
НИК   Каква?
ИВЪНС   Ще дам половината на тебе.
НИК   Глупак! Аз няма да ги взема.
ИВЪНС   Ти имаш семейство, Ник.
НИК   И ти ще имаш.
ИВЪНС   Няма да имам... Никога!
НИК   Не казвай голяма дума.
ИВЪНС   Не ме бива с жените, Ник.
НИК   Сто пъти съм ти казвал - ти си нормален мъж. Ти не си обратен.
ИВЪНС   Не съм... Оная вечер... Помниш ли?
НИК   Кога?
ИВЪНС   Басът ти с Лора...
НИК   Е?
ИВЪНС   Почти се влюбих, Ник. Тъпо е, нали? За втори път ми се случва, след шест години.
НИК   Лора не е за тебе, Ивънс. Ти си чисто момче. Тя е курва.
ИВЪНС   Не е курва!
НИК   Ей, внимавай да не превъртиш!

От дъното се задава Лора.

ЛОРА   Сами ли сте?
ИВЪНС   Да... Сядай.

Лора демонстративно сядна на коленете на Ивънс. Целува го страстно.

НИК Да се обърна ли?

ИВЪНС Обърни се...

НИК Имам една идея.

ЛОРА /отлепя устни от устните на Ивънс/ Като каква например?

НИК Що не направите едно сватбено пътешествие до Бахамските острови?

ИВЪНС Само в каре, Ник. С тебе и жена ти.

ЛОРА Не го ща. Не искам да имам пред очите си мъж, с когото съм се чукала... Колко струва един месец на Бахамските острови?

НИК Най-много по десет хиляди долара на човек - значи двайсет за двамата.

ЛОРА Караш ме да мечтая.

НИК Тази вечер печелим по 1 милион.

ЛОРА Нещо бъркаш.

НИК Не бъркам .

ЛОРА Алек каза: на нас по 250 хиляди.

НИК Тая свърши. Делим всички по равно. Пет милиона делено на пет - значи на всеки по милион. Нали, Пит?

Пит току що се е появил.

ПИТ Не сме ли шест души, Ник?

НИК Пет сме. Ние четиримата и Алек.

ПИТ А Кристи?

НИК Кристи няма да дойде... Нали знаеш?

Пауза.

ПИТ От къде мога да знам?

НИК   Знаеш, Пит.
ПИТ   Защо така мислиш?
НИК   Защото тя ми каза.
ПИТ   Коя тя?
НИК   Не се прави на идиот. Всяка нощ ходиш в квартирата ѝ.
ЛОРА   Пит, верно ли! Не може да бъде. Мислех, че си импотентен.
НИК   Забравяш, че и аз съм я чукал, Пит. В тази същата квартира. Снощи наминах по стар навик и тя не ме пусна. Само ми заяви през вратата, че повече няма да идва. Напуска групата. Вървете на майната си, каза. Без мене... Тъкмо влязох в колата и ти дофтаса с Фордчето. Опааа... Почаках към един час да излезеш - не излизаш. Работата ясна!

Влиза Алек. Мълчат.

АЛЕК   Ивънс, отключи сандъка и раздай оръжието. След 20 минути тръгваме.

Ивънс раздава пистолетите. Автомата подава на Алек. Слагат маските

АЛЕК   Къде е Кристи?
НИК   Кристи няма да дойде.
АЛЕК   Нейна работа.
ЛОРА   Нещо не си учуден, Алек?
АЛЕК   Колкото по-малко - по-добре.
НИК   Така де - ще делим на пет. На човек по 1 милион.
АЛЕК   Не ти излиза сметката както винаги, Ник.
НИК   1 милион или без мен.
АЛЕК   Без теб!
ИВЪНС   Тогава и без мен, Алек.
АЛЕК   Още по-добре. Друг желаещ да се откаже?
ЛОРА   Аз.

АЛЕК /избухва в искрен смях/ Ама вие какво си мислите? Че не мога да я свърша сам тая работа? Че ми трябва цяла група? Аз ви осигурявам работа и пари, кретени такива, само защото изпитвам съжаление към вас - щом не искате - моля - сваляйте маските, сдавайте багажа и да се разделяме... До тук!

ПИТ Аз ще дойда, Алек...

АЛЕК За колко?

ПИТ За колкото се уговорихме миналата нощ. За 250 хиляди. Уговорката си е уговорка и не подлежи на ревизия. Мъжка дума, нали Ник?

АЛЕК Правилно, Пит! Тръгваме двамата.

ПИТ Тръгваме всички, Алек... Нали, Ник?

НИК Майната ти...

ПИТ Тръгваме, нали?

НИК Добре, де... Но за последно! Да си такова алчния задник.

ПИТ Ивънс?

ИВЪНС Тръгвам, Пит.

ПИТ Лора?

ЛОРА И аз.

АЛЕК Планът е следният: Единият от охраната е мой човек. Купен от мен. Той оставя вратата отключена. Нахълтваме внезапно точно в 12 и 35. Те са заедно в помещението - трима. Двамата - будни, третият - спи. Моят човек имитира съпротива. Ник го нокаутира, пунтирайки пълна сила на удара. Той изпада в шок. С другият аз ще се справя. Третият е за Пит. Ивънс изключва алармата. Лора отваря касата. Лора, вземи чувалчето. Всичко трябва да свърши за 3 минути. В случай, че алармата задейства - значи за 2 и половина.

ИВЪНС Те са въоръжени, нали?

АЛЕК С пистолети "Макаров".

НИК Ако все пак окажат съпротива?

АЛЕК Тогава стреляме.

НИК На месо?

АЛЕК Да.

НИК Ти си луд! Ами твоят човек?

АЛЕК   И него също.
ИВЪНС   Аз не мога, Алек... Това не го мога.
ЛОРА   При това положение аз ще чакам в колата.
НИК   Знай, куче мръсно, че срещу човек няма да стрелям.

Внезапно се появява Кристи. Задъхана. Говори на пресекулки.

КРИСТИ   Слава богу, че още не сте тръгнали... Пръскайте се веднага...
              Бягайте!

Мъртва тишина.

Чувате ли какво ви говоря... Предадени сте... Полицията ще
дойде всеки момент...

Всички мълчат.

АЛЕК   Кой ни е предал?

Кристи не отговаря.

АЛЕК   Блъфираш, нали?
КРИСТИ   /уморено/ Не блъфирам.
АЛЕК   Кой ни е предал, питам?
КРИСТИ   /тихо/ Аз ви предадох.

Дълга мъчителна пауза.

ИВЪНС   Ти?... Това не го вярвам!
ЛОРА   Тя е!.. Само тя е...
НИК   За това ли каза, че напускаш групата?
АЛЕК   Тук нещо не е наред... Ти лъжеш!.. Кога си ни предала?

КРИСТИ Снощи.

АЛЕК Защо?

КРИСТИ Защото не искам повече... Защото вече не мога... Защото ти ме удари... Защото ти си звяр, Алек.

АЛЕК Не се връзва... Айде да речем, че си предала мене. Но защо Ивънс? Защо Лора? Защо Ник? Защо Пит - твоя нов тъпкач?

ПИТ Внимавай, Алек!

КРИСТИ Кротко, Пит, кротко! Ще стигнем и до тебе... Но сега най-важно е да бягате... Няма никакво време... Пръснете се незабавно.

АЛЕК Не си ми ясна, Кристи. Лъжеш непрекъснато, знам ти и зъбките. Защо тогава си тук, щом като си ни предала? Защо не си стоиш вкъщи? Защо идваш и си го признаваш? за глупаци ли ни вземаш?

КРИСТИ Дойдох, защото размислих, Алек... Предадох ви и после ви съжалих ... Все пак три месеца бях една от вас.

ИВЪНС Не съм очаквал такова нещо от тебе...

ЛОРА Мръсница!

НИК Ще те пребия! /тръгва към нея/

КРИСТИ Пребийте ме, но бягайте... /изпада в истерия/ Чувате ли какво ви казвам! Глухи ли сте! Бягайте!

ПИТ Късно е, Кристи... Няма смисъл. Обградени сте от всякъде.

Пауза

ИВЪНС Какво искаш да кажеш с това, Пит?

ПИТ Това, което казах... Обградени сте от всякъде. Поне пет коли чакат отвън... И две джипки, пълни с въоръжени полицаи... Така, че няма смисъл... Предайте се доброволно... Това ще смекчи присъдата.

АЛЕК Значи ти си ченге?... Ченге ли си?

ПИТ Ченге съм.

АЛЕК А Кристи?

ПИТ Кристи няма нищо общо с мене.

НИК Полицейско копеле!.. Гадно, мръсно полицейско копеле!

Удря Пит със зверска злоба. Пит му отвърща. Върху него се хвърля Ивънс. Събарят го на земята. Алек опира автомата в гърдите му.

КРИСТИ /крещи/ Оставете го... Ще го убие!_

АЛЕК Ще го убия, курво... И тебе заедно с него. И двамата ще ви пречукам... Любов, а? Любов ще ми въртиш с ченгето...

ПИТ Ако посмееш да я закачиш лошо ти се пише.

АЛЕК /рита Пит в корема/ С тебе е свършено... /продължава да го рита по главата, по тялото/ Тебе те отписвам... /насочва автомата към него/

ЛОРА Ще го убиеш... Спри!

ИВЪНС Спри, Алек!

Кристи се хвърля отгоре му. Алек я първа по лицето и тя пада. Ник внезапно го хваща отзад, извива му врата и го тръшва на земята. Захвърля автомата.

НИК Това е полицаи, бе кретен... Ти полудя ли!

| -

Отвън внезапно и остро завиват сирени. Мощни прожектори осветяват халето и заслепяват всички... Глас от рупор” „Обградени сте от всякъде! Оставете оръжието и излезте един по един!”

Тишина.

Гласът повтаря: „Ако окажете съпротива! ще стреляме на месо! Предайте се незабавно!”

ИВЪНС /внезапно заплаква/ Майчице мила, какво да правя... Господи, не искам да лежа в затвора...

НИК Спокойно, малкият, спокойно...

ИВЪНС Лора... Ела при мен!

ЛОРА Миличък мой... /прегръща го/ Любов моя, внезапна и единствена.

ПИТ /проснат на земята, едва едва/ Няма страшно... Излезте навън... Няма страшно...

Кристи истерично плаче... Гласът от рупора: „Ще ви викаме един по един... Който си чуе името – да излезе с вдигнати ръце!.. Александър Петров Симеонов – Алек, хвърли оръжието и излез незабавно!”

Алек бавно се надига. Изважда пистолет от калъфа под мишницата си. Отива до лежащия Пит и стреля в него. Хвърля пистолета на земята и тръгва към вратата срещу прожекторите с вдигнати ръце.

Кристи се хвърля върху Пит. Изпищява: „Уби го... той го уби!” Лора също заплаква и се вкопчва в Ивънс.

Гласът от рупора: „Николай Георгиев Николов – Ник, хвърли оръжието и излез с вдигнати ръце!”

НИК Спокойно, малкият, спокойно... /прегръща Ивънс, а след това Лора и тръгва към вратата/

Гласът от рупора: „Любов Стефанова Дамянова – Лора, хвърли оръжието и излез с вдигнати ръце!”

ИВЪНС Не знаех, че се казваш Любов.

ЛОРА Намразих тази дума... Сбогом, любов моя...

ИВЪНС Почакай, ще тръгнем заедно...

ЛОРА Тебе може да не те извикат.

ИВЪНС Няма значение... Но ще ме извикат...

Гласът: „Любов Стефанова Дамянова – Лора, излез незабавно! Ивънс прегръща Лора и тръгва с нея...

Кристи вцепенена лежи върху трупа на Пит.

Гласът: „Иван Димитров Иванов – Ивънс, излез... /прекъсва посред изречението, защото Ивънс е излязъл/.

Тишина... Дълга и тягостна тишина...

Прожекторите угасват.

Кристи все така лежи върху трупа на Пит.

Гласът от рупора : „Старши лейтенант Владимиров, обадете се...
Старши лейтенант Владимиров... „—

Кристи се надига бавно, целува мъртвия Пит и тръгва към вратата с вдигнати ръце.